

SÜLEYMAN

VE

ÖBÜRSÜLER

**güldüren oyun
iki perde çok fasıl
şakalar gani**

Max Frisch'ce bulundu

Yavuz Pekman'ca yazıldı

rahmetli max frisch aabinin
rahmetsiz oyunu
biedermann ve kundakçılar üzerine
düşünölmüş
düşünölmekle kalınmamış
oturulup yazılmış
ahmaklık üstüne bir güzelleme
oyunumuz süleyman ve öbürsöler
korku nefret intikam riya
renkli türkçe ekşin macera
yirmi sekiz kısım tekmili birden
başlıyor beyler bu akşam bu kumpanyada
frisch-rahmanirrahim

Zevat:

<i>Süleyman</i>	<i>Esas kişi</i>
Mürvet	Hatun kişi
Şirzat	Güreşçi kişi
Aydemir	Garson kişi
Koro	Dört kişi
Mervanım	Yardımcı kişi
Polis	Resmi kişi
Spiker	Konuşan kişi
Burhan	Muhabir kişi
Görgü Tanığı	Herhangi bir kişi
Bakan	Bildik kişi
Muhabirler	Bikaç kişi

Kumpanyaya Lüzumlu Bilgi:

Süleyman, Mürvet, Şirzat ve Aydemir dışındaki kişilerin, koroyu oluşturan oyuncular tarafından, tipten tipe girilerek oynanması mümkündür. Koro için dört kişi yeter de artar bile. Yeter ki koro enstrümanları da çalsın.

Oyun Öncesi Seyirci İçin Anons:

Sayın seyirciler, az sonra izleyeceğimiz oyunumuz yüksek yangın tehlikesi taşıdığından, ateş ve benzeri tutuşturucu maddelerle yaklaşmak tehlikelidir. Oyun sırasında sigara, pipo, puro, esrar içmek, barış çubuğu tütürmek, mangal yakmak çok acayip yasaktır. Ayrıca bu adiler yasa gereği sağlığa da zararlıdır. Çok içerseniz öldürürler alimallah. Üzerinizde bulunan benzin, gazyağı, güneşyağı, tiner, çıra, üstüğü, mangal kömürü, ispirto, doğalgaz gibi yanıcı maddeleri lütfen dışarıda tüketiniz. Bu arada hepimizin havaya uçmasını istemiyorsanız, rica ediyorum yellenmeyiniz. Artık cep telefonlarını hiç hatırlatmıyorum. Oyun esnasında cep telefonunu hala kapatmamış değerli misafirlerimize çok ağır konuşulacak ve müessesemiz tarafından özenle tekme tokat girişilecektir. Oyunumuz tutuşmak üzeredir. Çok pardon, oyunumuz başlamak üzeredir.

1.

Yangın Söndürücüler Musiki Cemiyeti Korosu

(Sahne karanlık. Yangın söndürücüler aynı anda çakmaklarını çıkar, sigaralarını yakarlar. Başlarında kırmızı itfaiyeci kaskları, alt tarafları şişhane. Kiminin kışında renkli boxer, çizgili pijama, ayaklarında terlik, üstlerinde atlet, vs .. Rakı sofrası kurmuşlar, bir yandan demlenmekte, bir yandan da oyunu seyretmektedirler. Oturdıkları yerin arkasında “Burada Sigara İçmek ve Mangal Yakmak Çok Yasaktır. Cezası: 584 milyon küsur ve ana avrat küfür” yazılı bir tabela vardır. Elllerinde kimi çalgılar, şarkı için hazırlık yaparlar.)

KOROnunBAŞI: Ses!

KORO: Ses!

(Çalgıcılardan biri ses verir. Koro sesi tutar.)

KORO: mmm!

KOROnunBAŞI: mmm! Pes!

KORO: Pes!

(Çalgıcı sesin tizini verir. Koro ilk sesi bırakır, ikinci sesi tutar.)

KOROnunBAŞI: mmm! Yes!

KORO: Yes!

KOROnunBAŞI: Son ki üç bes ...

KORO: Ay ay yangın var yangın var
Ay yay yay yay yangın var
Yanıyor bütün mekanlar
Evler arabalar dükkanlar
Köyler kentler ormanlar

Ay yay yay yay yangın var
Kader deyip geçme aman
Her yangının bir nedeni var

KOROnunBAŞI: Es!

KORO: Es!...

KORO: Ay ay yangın var yangın var
Ay yay yay yay yangın var
Yanıyor erdem yanıyor güven
Yanıyor akıl yanıyor mantık
Yanıyor cayır cayır ay insanlık

Ay yay yay yay yangın var
Kader deyip geçme aman
Her yangının bir nedeni var

KOROnunBAŞI: Es!

KORO: Es!...

(Hepsi rakılarından birer yudum alırlar.)

KOROnunBAŞI: Enfes!

KORO: Enfes!...

KOROnunBAŞI: Son ki üç bes ...

KORO: Ay ay yangın var yangın var
Ay yay yay yay yangın var
Yanıyor ...

(Telefon çalmaya başlar, şarkı yarıda kesilir.)

KOROnunBAŞI: Hass..!

KORO: Sss!...

(KOROnunBAŞI telefonu açar.)

KOROnunBAŞI: 199 Alo Yangınım Var, buyrun. Yangınınız mı var? Hadi yaa! Üzülmeyin hanfendi, bugünlerde herkesin yangını var. Şimdi yangın moda. Tamam hanfendi anladık, büyütmeyin, alt tarafı eviniz yanıyo. Ne zamandan beri? Eviniz diyorum ne zamandan beri yanıyo. Sadece 15 dakika mı? Aman be hanfendi ben de bi şey sandım, tamam siz bırakın onu kendi haline, hevesini alınca kendi kendine söner o. Eşyalar mı yanıyo, e pes yani hanfendi eşyayı neden evde bırakıyorsunuz, hayret bi şey mişiniz ha... Yandaki evlere sıçrasın canım, o da onların sorunu artık. Hem neden gelip sizin dibinize oturuyorlar di mi? Ne bağıriyorsunuz hanfendi, ben görevi başındaki o memurum, lütfen desibelinizi ona göre ayarlayın. Tamam hanfendi baştan beri aynı şeyi söylüyorsunuz, çok rica edicem bana popstar muamelesi yapmayın, anladık eviniz çatır çatır yanıyo... Da, bizden ne istiyorsunuz? Evinizi söndürmemizi diyosun... Çüşşş... Biz söndüremeyiz hanfendi. Evet, söndüremeyiz, çünkü su yok! İşte en son bi yarım pet kadar kalmıştı, onu daa (rakıyı kastederek) çok acil bi durum için kullandık az önce. Bi arkadaşın içi yanıyodu ona kullandık. Ne dalga geçmesi hanfendi su tahsisatı için bakanlığa yazı yazdık, 20 gündür bekliyoruz. Gelince bütün yangınları sırayla söndürücez. Valla bekleyeceksiniz hanfendi, sizinki ne ki, üç aydır sıra bekleyen yangınlar var. İsterseniz ben sizin adresi aliim, buraya kaydedeyim sıranız geli... Asıl ben sizin ağzınıza sıcıim hanfendi. Manyak karı be. Bunun beyni yanmış haberi yok. Allah allah nelerle uğraşıyoruz yaa...

1.KORİST: Ne diyo?

KOROnunBAŞI: Yanıyorum, gelip söndürür müsün diyo?

1.KORİST: Vay orospu!

KOROnunBAŞI: Kes!

KORO: Kes!...

KOROnunBAŞI: Mmm!

KORO: ???

KOROnunBAŞI: Mmmmm!

KORO: Haaa! Mmm!...

KOROnunBAŞI: Son ki üç bes...

KORO: Ay ay yangın var yangın var
Ay yay yay yay yangın var
Yanıyor sevgi yanıyor umut
Etraf duman ortalık kara
Yanmayan tek şey para

Ay yay yay yay yangın var
Kader deyip geçme aman
Her yangının bir nedeni var

Ay ay yangın var yangın var
Ay yay yay yay yangın var
Kimi kez aptallık kimi kez korkaklık
Çoğu zaman taammüden ahmaklık
Her yangının mutlak bir nedeni var

Yangını var yangını var
Ben yanıyorum
Yetişin a dostlar tutuşuyorum

1.KORİST: (tek başına) Ay ay yangın var yan..

KOROnunBAŞI: Sus!

KORO: Sus!...

1.KORİST: Sus!...

2.

Koronun Süleyman'la Testis Muhabbetleri

(Sahnenin bir başka köşesinde Süleyman karanlığın içinde durmaktadır. Zippo marka çakmağın sesi duyulur, sese bağlı olarak çakmağın yandığı görülür, yanmaya bağlı olarak çakmak Süleyman'ın ağızındaki puroya yaklaşır, yaklaşmaya bağlı olarak ateş ve puro sevgiyle kucaklaşırlar. Parantez ziyanlığı olmasın, özetle Süleyman purosunu yakar.)

Süleyman: Ne iş be! Ağız tadıyla bi puro bile yakamaz olduk. Yangın geliyorum demiyo ki, haaarr diye geliyo bok yiyen. Efendi gibi gelip, efendi gibi çekip gitse iyi. Bi de her şeyi yakıyo adı. Yakmakla da kalmıyo bütün küllerini de ortada bırakıyo.

KOROnunBAŞI: Günaydın Süleyman abi!

(Süleyman aşırı bir korkuyla irkilir. Koroyu görünce baş parmağıyla damağını kaldırır. Baş parmağın hangi ele ait olduğu dramatujik açıdan önem taşımaz.)

KOROnunBAŞI: Korkma Süleyman abi, biziz.

Süleyman: Ne korkucam be! Bi anlık boşluğuma geldi de ondan şey yaptım.

KOROnunBAŞI: Anlıyorum!

Süleyman: Sizin şarkınız bitmedi mi kardeşim! Hala ne dolanıp duruyorsunuz burda. Çıksanıza.

KOROnunBAŞI: Biz oyunun sonuna kadar çıkmıyoruz Süleyman abi. Sen arada çıkıp kuliste geyik yapıyorsun, biz burda dikilitaş.

Süleyman: Neden? Sizde başrol kompleksi mi var?

1.KORİST: Çok söyledim abi, çişimiz mişimiz geliyo, hayır çişimiz olmasa çok mühim işimiz oluyo, çikalım diye, ama ...

KOROnunBAŞI: Sus!

1.KORİST: Sus!

KOROnunBAŞI: Baştan sona nöbetteyiz abi. Malum zaman kötü. Hiç beklemediğin anda bi bakmışsın haarr!...

Süleyman: Haarr di mi?

KOROnunBAŞI: Har abi! O yüzden şu çakmağı, artık söndürsen diyorum Süleyman abi.

(Süleyman elinde yanmakta olan çakmağı telaşla söndürür.)

Süleyman: Adamda akıl mı bıraktınız.

(Süleyman'ın ışığı söner. Süleyman çıkar, ışık yerinde kalır.)

KORO: Hiç durup dururken çıkar mı yangın
Aklın başındaysa kalmasın kaygın
Aç gözünü Süleyman abi zaman kötü
Sakın dalma uyanık ol kolla ay yay yay
ay yay yay

KOROnunBAŞI: Kes!

KORO: Kes!

3.

Süleyman'ın Domestik Halleri

(Süleyman oturma odasında oturmuş, ki oturma odalarında genellikle oturulur, gazetesini okumakta, kendi kendine söylenmektedir.)

Süleyman: Her gün bi yangın, her gün bi yangın. Hiç kimsenin bi önlem aldığı yok ki. Nereye varacak bu işin sonu yaa? Şuraya bak, gene aynı şey. Olacak iş mi kardeşim, sen pazarlamacı kılığında evin içine kadar gir, tavan arasına yerleş, ondan sonra bütün evi ateşe ver. Asacaksın bunları kardeşim, sallandıracaksın bi kaç tanesini Taksim meydanında bak bi daha yapıyorlar mı? Bizim milletimizde de akıl yok ki abicim, cahil millet cahil. Sen niye her kapıya geleni içeri alıyorsun, hayır madem her geleni içeri alacaksın, eve niye kapı koyuyosun. Oldu olacak nüfusuna geçireydin bari elin adamını. Yuh yani. Herif evini yaksa farkında olmayacaksın be. Yok yok, bizim milletimiz adam olmaz kardeşim.

(Gündelikçi kadın Mervanım girer. Süleyman gazeteye dalmış, onu farketmez.)

Mervanım: Günaydın Sülüman bey!

(Süleyman korkuyla irkilir.)

Mervanım: Korkma Sülüman bey, benim.

Süleyman: Eh yani Mervanım. Sana kaç kere şu eve girerken haber ver dedim yaa.

Mervanım: N'apacaydım? Girmeden önce telegıraf mı çekeceydim ...

Süleyman: Sen girmiyosun ki, eve sızıyosun. İrticadan betersin yani. Zaten ortalık karışık.

Mervanım: Ne garişığı canım? Daha dün topladım her yerleri.

Süleyman: Sen ilk önce aklını başına topla. Memleket karışık, memleket? Görmüyo musun ortalık yanıyo?

Mervanım: Hee yanıyo, yanıyo. Bugün 40 dereceye varacak didi televizyon. Gelene kadder yapışık yupuşuk oldum valla. Allah vire de deprem falan olmaya.

Süleyman: Üff, tamam Mervanım tamam, uzatma! Gereksiz tuluat yapmayalım sabah sabah. Sen bana bi kahve yapsana.

Mervanım: Olur, hele bi İdris'i arayım yaparım.

(Mervanım koynundan cep telefonunu çıkarır. İdris'i arar.)

Mervanım: Hee, İdris, ben vardım... Sülüman bey lafa tuttu anca arıyorum. Şu an odanın ortasında öyle duruyom. Birazdan mutfağa gidip Sülüman beye kaave yapcam. Türk kaavesi deel, neskaavesi yapcam. Sen n'apıyon?... Çöp mü topluyon. Medyanım'inkini almayaydın, temizliğe Konyalılardan kadın çağırıyomuş, alma da anlasın hanyayı konyayı, he iyi yaptın, iyi... Tamam İdris'im ben mutfağa varınca ararım seni... O zaman sen bana mesaj çek he mi?... Hadi güle güle, güle güle.. Şimdi getiriyom kaavenizi Sülüman bey!

(Mervanım çıkar. Süleyman tek başına söylenmeye devam eder.)

Süleyman: Ortalık yangın yeri, milletin umuru diil be kardeşim. Bütün memleket kül olacak, geberip gideceksin, haberin yok. O zaman da konuşursun sen İdris'le. Alo İdris, ben şu an sıratı geçtim, sorgu sırasına girdim, artık sana cennetten mesaj çekerim. Fesüpanallaaah ... Ne günlere kal..

(Mürvet girer. Mürvet isim olarak Mürüvvet'in özetlenmiş hali olup, kişi olarak Süleyman'ın karısıdır.)

Mürvet: Günaydın Süleyman!..

(Süleyman'ın verdiği tepkiyi tekrar etmeye gerek var mı?)

Süleyman: Aaa, siz bana karşı örgütlendiniz mi be?

Mürvet: Ne diyosun Süleyman?

Süleyman: Aranızda iddaya girdiniz di mi? Bakalım hangimiz önce öldürücek diye? Hep o koronun başının altından çıkıyo bu bokluklar.

Mürvet: Abuk subuk konuşma Süleyman. Yine sapıklığın üstünde sabah sabah.

Süleyman: Sapıttırtyosunuz adamı ben n'apiim. Şurda rahat rahat gazetemizi okuyup, kahvemizi içelim diyoruz, gelen günaydın, giden günaydın. Hayır madem günaydın diyeceksin, önceden bi uyar di mi, böyle paat diye olmaz ki.

Mürvet: Olur Süleyman, bundan sonra imsak vakti kalkar, alıştırma alıştırma söylerim.

Süleyman: Ne alakası var Mürvet yaa!

Mürvet: Tamam Süleyman, lafa tutma beni. Zaten geç kaldım. Benim şu an evde olmamam lazım, ama hala senle diyalog halindeyim.

Süleyman: Nereye gidiyorsun sen böyle sabah sabah?

Mürvet: “Sabah Sabah Seda Sayan”a gidicez kızlarla. Gülsen otobüs kaldırıyo saat 8’de. Saat 9’da başlıyo, aç da seyret. Öğleden sonra da Asiye’de hisse senedi günü var haberin olsun.

Süleyman: Hisse senedi günü mü?

Mürvet: Evet Süleyman, altın değer kaybediyo diye hisse senedine döndük. Yalnız geçende bana İş Bankası C kakalamışlar, dibe vurdu şerefsiz. Hadi Süleyman ben çıktım.

(Mürvet dediğini yapar, çıkıyorum der demez çıkar.)

Süleyman: Allah cezanı versin Mürvet.

(Işığın ani bir hareketiyle Süleyman'ın ışığı söner, koronun ışığı yanar. Maksat zaman atlasın.)

4.

Koronun Zamanı Atlamak İçin Araya Girişi

KORO: Hiç durup dururken çıkar mı yangın
Aklın başındaysa kalmasın kaygın
Aç gözünü Süleyman abi zaman kötü
Sakın dalma uyanık ol kolla ay yay yay
ay yay yay

5.

Dikkat! Süleyman'ın Paçaları Tutuşuyor

(Süleyman kahvaltı masasında. Masa katık açısından zengin. Çay ajda bardakta.)

Mervanım: Kapıda bi adam var seni görmek istiyö Sülüman bey.

Süleyman: Kapıda adam mı var? N'apacakmış beni?

Mervanım: Görecekmiş.

Süleyman: Neden?

Mervanım: Ben ne bileyim Sülüman bey. Seni göresi gelmiş heral.

Süleyman: Kimmiş, ne istiyormuş sormadın mı?

Mervanım: Sordum. “Ne istiyonuz?” dedim, “biraz merhamet” diyo. “Dilenciysen boşuna bekleme, Sülüman beyin cebinde akrep vardır, zırnık koklatmaz” dedim, anlamıyo.

Süleyman: Merhametmiş, yok yaa. Kızılay mıyım kardeşim ben? Merhamet istiyosa anasına gitsin.

Mervanım: Öyle deme Sülüman bey, ya anası öldüyse garibin. Seni anası bildi belki zavallı.

Süleyman: Sus allahaşkına, sus yaa. Benden merhamet dileneceğine gidip efendi gibi çalışsın pezevenk.

Mervanım: Hee! Ayı gibi adamsın, pezevenklik yapacayna, git bi hayvanat bahçesinde falan bi iş bulup, edebinle çalış di mi.

Süleyman: Ayı gibi mi?

Mervanım: Hee, ayı! Hem de kalıplı bi ayı. Görme valla.

Süleyman: Evde yokum.

Mervanım: Sen iyice tozuttun Sülüman bey. Evinde oturuyon ya işte.

Süleyman: Saçmalama Mervanım. Kapıdaki adama Süleyman bey evde yok de.

Mervanım: Yok, tövbe, ben yalan söyleyemem.

Süleyman: Allah allah, sav gitsin be kadın.

Mervanım: Savamam Sülüman bey, ben korkarım. Dedim sana, adam ekistıra larc.

Süleyman: Bana bak, çabuk git söyle o herife hemen kapımın önünden ayrılın, yoksa ben caarrt diye ayırırım ona göre.

Mervanım: (çıkarken) Caarrt diyosun? Sıkar biraz!

(Mervanım çıkar, Süleyman yalnız kalır.)

Süleyman: (arkasından seslenerek) Sana kaç kere eve yabancı biri girmeyecek demedim mi? Hatta yerli de girmeyecek. Evde yokuz. Kapalıyız. Merhametmiş. Senin o yangınların nasıl çıktığından haberin yok tabii. “Meraba Süleyman bey sizi pek göresim geldi, eviniz de pek güzelmiş, çok yakasım geldi”. İyi be, biz de enayiydik di mi?

(Şirzat girer. Enine boyuna yapılı, insan azmanı bir tiptir. Hayvan gibidir de denebilir.)

Şirzat: Günaydın Süleyman bey!

(Süleyman Şirzat’i görünce korkudan dona kalır. Öyle ki ağzındaki puroyu yere düşürür. Puronun canı acır, ama sesini çıkarmaz. Çünkü purolar konuşmazlar. Şirzat puroyu yerden alıp Süleyman’a uzatır.)

Şirzat: Purunuz Süleyman bey!

Süleyman: Evet! Purom!

Şirzat: Havana mı?

Süleyman: Efendim?

Şirzat: Purunuz diyorum, havana mı?

Süleyman: Yok canım, ne havanası? Komünist miyim ben?

Şirzat: Havana içmek için komünist olmak gerekmez. Paranız olsun yeter.

Süleyman: Havana falan diil. Tezgah malı.

Şirzat: Yanlış anlamayın Süleyman bey. Benim purunuzda gözüm yok. Hele paranıza karşı tamamen körüm.

Süleyman: Param falan yok canım, nerden çıkarıyorsunuz. Nefret ederim paradan.

Şirzat: Lütfen kapatalım şu para mevzuunu. Mühim olan insanlık.

Süleyman: (korkarak) Tamam kardeşim, yani canım, yani canım beyefendi kardeşim, şimdi çene yapacak vaktim yok benim, ben iş hatta güç sahibi bi adamım. Böyle pattadanak, yani evime girmeniz doğru mu?

Şirzat: (elini uzatır) Şirzat.

(Süleyman Şirzat'ın elini sıkar. Bu sıkışma esnasında Süleyman'ın eli çok acı çeker.)

Süleyman: Efendim?

Şirzat: İsmim diyorum, Şirzat.

Süleyman: Şirzat mı? Hiç duymadım.

Şirzat: Daha önce hiç tanışmadık Süleyman bey.

Süleyman: Hayır yani, Şirzat diye bi ismi ilk defa duyuyorum.

Şirzat: Güçlü, kuvvetli, korkusuz demek. Bakınız memo larius, cilt 18, sayfa 723, satır 168.

Süleyman: Babanız ileri görüşlü adammış.

Şirzat: Bu ismi babam koymadı ki, ben koydum.

Süleyman: Nasıl yani?

Şirzat: Asıl adım Tonbay, ben onu manasız buldum.

Süleyman: Evet Şirzat daha iyi. En azından ilginç.

Şirzat: Çalıştığım barın sahibi de öyle bulurdu. Oturabilir miyim? (cevap beklemeden oturur) Hep “ne biçim isim lan bu, Şirzat... hiç diilse meymenet falan koy” derdi. Meymenet babasının ismiymiş.

Süleyman: Barmen misiniz?

Şirzat: Hayır güreşçiyim.

Süleyman: Efendim?

Şirzat: Güreşçiyim efendim. Çayır güreşi. Yağlı. Kırkpınar falan. İki altın kemerim var söylemesi ayıp. Ama som diil tabii, kaplama.

Süleyman: Anlamadım.

Şirzat: Kemerler diyorum kaplamaymış. Alabilir miyim? (masanın üzerinde duran zeytinlerden bir iki tane alır) Zaten yağlı güreşte ekmek kalmadı artık. Şimdi sumo moda. Ben de bir iki yıl önce bıraktım. Bi süre Kasıldım Pub Bar'da badigardlık yaptım, ama yanlışlıkla emniyet müdürünü dövünce ordan da attılar. Şimdi işsizim. Üstelik kalacak yerim de yok.

Süleyman: Neyse Şirzat bey, neyse.

Şirzat: Neyse olur mu Süleyman bey? Siz böyle ayı gibi gözükmek ne demek bilmezsiniz. Kimse bana iş vermiyo. Gören herkesin ödü büyük abdestine karışıyo. Kimse iç dünyamı düşünmüyo. Benim dışım ayıdır ama, içim tavşan gibidir, inanın Süleyman bey.

Süleyman: Tabii canım, o kadar anlayışsız biri sanmayın beni, ama ...

Şirzat: Estağfurullah! Sizin ne kadar anlayışlı, yardımsever biri olduğunuzu herkes bilir.

(Mervanım girer. Şirzat'a şüpheyle bakar.)

Mervanım: Masayı topliim mi Sülüman bey?

(Süleyman Şirzat'a bakar, bir an tereddüt eder.)

Süleyman: Kalsın Mervanım. Çay içer misiniz?

Şirzat: Açık olsun. Demli çay mideme dokunuyo da.

Mervanım: Mide deel, işkembedir o.

Şirzat: Anlamadım.

Mervanım: Heç şaşırmadım.

Süleyman: Bana da bi çay koyuver Mervanım.

Mervanım: Oldu!

(Mervanım çıkar.)

Süleyman: Beni nerden tanıyorsunuz Şirzat bey?

Şirzat: Meyhaneden.

Süleyman: Meyhaneden mi?

Şirzat: Fakat dün akşam acayıptiniz. Böyle masaya her vuruşunuzda yumruğu içimin yağları eridi. Evren Paşa gibiydiniz namussuzum. Bütün dediklerinizin altına imzamı atarım valla.

Süleyman: Öyle mi? Ne dedim?

Şirzat: “Asacaksın bunları. Hepsinin kökünü temizleyeceksin. Sallandıracaksın bi kaçını Sultanahmet meydanında bak bi daha yakıyorlar mı” Taksim meydanı daha uygun tabii ama ...

Süleyman: Hadi yaa. Böyle yumruklu filan öyle mi?

Şirzat: İnsan adamsınız valla. Sizin gibilerin nesli tükeniyo. Sizin gibileri koruma altına almaları lazım. Korumacıların işi gücü; yok kelaynak kuru, iki uyuz aslan kolla, aman kaplumbağlar zamanında sevişti mi... Ya insanlık ...

(Mervanım çayları getirir.)

Şirzat: Hanımefendi?

Mervanım: Kim?

Şirzat: Size diyorum.

Mervanım: Ne deyon?

Şirzat: Zahmet olmazsa bi yumurta da ben alabilir miyim? Yoksa önemli diil.

Mervanım: Var.

Şirzat: Kaysı olsun. Yalnız başında bekleyin, birazcık katılaşırsa yiyemem, tiskinirim. N’apiim rahmetli annem böyle alıştırmış.

Mervanım: Tööbe, tööbe.

(Mervanım çıkar.)

Süleyman: Neyse Şirzat bey, lafi uzatmayalım, ben meşgul bi adamım, benden ne istiyorsunuz?

Şirzat: Sizi rahatsız etmiyorumdur inşallah.

Süleyman: Artık sadede gelsek diyorum. Sadedi de epey beklettik. Heh heh.

Şirzat: Sizin için önemsiz bi istek.

Süleyman: Ne gibi?

Şirzat: Kalacak bi yer rica edecektim.

Süleyman: Nasıl?

Şirzat: Çok dolaştım Süleyman bey. Dışarda hava çok sıcak. Başıma güneş geçecek, Ayhan Işık gibi yığılıp kalıcım diye çok korktum. Kime gittiysem kabul etmedi. Ama siz bi insanın dış görünüşüne bakıp aldanacak kadar salak değilsiniz. Süleyman bey bi bakışta anlar benim ne mal olduğumu diye düşündüm. Haksız mıyım?

Süleyman: Evet doğrusu maldan anlarım ama, sizinki de olacak iş diil canım.

Şirzat: Vicdan Süleyman bey, bugünlerde en çok ihtiyacımız olan şey. Sizde de o var.

Süleyman: Evet, evet, ama ...

Şirzat: Lipton mu?

Süleyman: Efendim?

Şirzat: Çay diyorum, Lipton mu?

Süleyman: Bilmem.

Şirzat: Sanırım rizeyle harmanlanmış.

Süleyman: Bakın Şirzat bey, beni vicdansız biri sanmanızı istemem. Her bayramda fitremi veririm ben. Ama kalacak yer konusu...

Şirzat: Ah sizin gibi adamlar, yolu sevgiden geçen, adam gibi adamlar. Bi de bizim eski patrona bak. “Vicdan” dersin, “hadi yavrum aşağısı kasımpaşa, devam et” der. “Ben burda her gece bi sürü çakalla uğraşıyom, mafyası ayrı, polisi ayrı, torbacısı ayrı.. müşteri desen hepsi zurna.. sen kalkmış bana vicdandan bahsediyosun, yemişim vicdanı” Olur mu Süleyman bey? Rahmetli gibiler çoğunlukta maalesef.

Süleyman: Öldü mü?

Şirzat: Evet! Barla beraber kendi de yandı. İkinci ömrünü zenci olarak yaşayacak. Bunu Zerrin Özer’den başka kim ister. Yazık.

Süleyman: Allah rahmet eylesin.

Şirzat: Nereye gitsem kundakçı muamelesi. Yoruldum artık Süleyman bey. Hayır etrafıma zarar vericem diye korkuyorum. Adamın tipine bakıyolar, kılığına bakıyolar, şaak 155 polis imdat. Bazen imdaat diye bağırasım geliyo canım, bu kadar da olmaz ki . Bütün ömrü boyunca namusunla güreşmiş bi adamım ben, olimpiyat olunca hadi aslanım diye gaz verirsin, başını sokacak bi yer isteyince polis. Benim ahım tutar Süleyman bey. İnanın kaç kişinin boynu kırıldı bu yüzden.

Süleyman: Nasıl?

Şirzat: Allahım diyorum, sen bu kulunun cezasını ver. Bi bakıyorum kulun boyun tık...

Süleyman: Tık öyle mi?

Şirzat: Ama siz insan Adamsınız. Sizin kimseden korkunuz olmaz.

(Mervanım girer.)

Mervanım: (Şirzat'a alaycı) Başka bi arzunuz?

Şirzat: Teşekkür ederim. Bugünlük yeter.

Mervanım: Tööbe tööbe.

(Mervanım çıkar.)

Süleyman: Aslında ben karşısındakine güvenmeyenleri bir yere kadar anlayışla karşılamak gerektiğini düşünüyorum. Baksanıza her gün neler okuyoruz, neler seyrediyoruz.

Şirzat: Ben hiç gaste okumam.

Süleyman: Öyle mi? Neden?

Şirzat: Hep aynı şeyi yazarlar da ondan.

Süleyman: İnsanın ne olup bittiğinden haberdar olması gerek ama.

Şirzat: Öyle mi? Neden?

Süleyman: İşte.

Şirzat: Kader Süleyman bey, kader! Ne yazılmışsa o olur.

(Mervanım girer.)

Mervanım: Sülüman bey, Şakir bey geldi, sizi görmek istiyö.

Süleyman: Ee, bu Şakir de sıklı ama. Sav gitsin.

Mervanım: Sen de Sülüman bey onu sav, bunu sav. Ben savcı mıyım?

Süleyman: Şimdi sırası diil. Çok önemli bi misafiri var de. İş konuşuyolar de.

Mervanım: Dedim. İçerde hayvan gibi bi herif var, şimdi sana bakamaz dedim.

Süleyman: Mervanım! Kusura bakmayın siz.

Şirzat: Estağfurullah. Alışkırım, biliyorsunuz.

Mervanım: Ama nuh diyo peygamber olduğunu kabul etmiyo. Çok sinirli. Evde iki çocuğum var, böyle vicdansızlık olur mu diyo.

Süleyman: Şimdi olmaz dedim. Öğleden sonra ofise gelsin.

(Mervanım çıkar.)

Süleyman: Hayret bi şey yaa! İki çocuğu varmış. Bana ne kardeşim, çocuklar benden sanki. Benim de düşünmek zorunda olduğum bi evim, bi ailem var di mi? İşinden kovulan ilk adam sen değilsin ki. Her allahın günü kapımda edepsiz herif.

Şirzat: Terbiyesizlik!

Süleyman: Ben namuslu bi iş adamıyım kardeşim. Ben olmasam bu millet ne içecek hiç düşündün mü? Susuzluktan ölsün mü yani insanlar, bunu mu istiyosun? Neymiş, su doğal değilmiş de, arıtmaymış da ... Kıçına giyecek donun yok, içtiğin suyu beğenmiyosun.

Şirzat: Şımarıklık!

Süleyman: Mahkemeye verecekmiş. Benim alnım açık kardeşim. Kusura bakmayın Şirzat bey, sizin de kafanızı şişirdim sabah sabah.

Şirzat: Yoo rica ederim, ben yabancı mıyım?

Süleyman: Bakın benim vicdansız bi adam olduğumu düşünmenizi istemem, ama...

Şirzat: Olur mu canım, öyle olsanız bana kalacak bi yer vermezsiniz diy mi?

Süleyman: Diy mi? Diy mi?

Şirzat: Çarşaf falan kirletmeyin hiç.

Süleyman: Ama nasıl olur?

Şirzat: Olur, olur. Aslında yatağa da gerek yok. Ben yerde yatarım, alışkınım. Bi şilte bile olur yani.

Süleyman: Bi dakika Şirzat bey, ben ...

(İçerden Mürvet ve Mervanım'ın sesleri duyulur.)

Şirzat: İçerden bi sesler geliyo.

Süleyman: Yapma yaa.

(Süleyman kulak kesilir.)

Şirzat: Polis mi?

Süleyman: Daha beter. Karım.

(Süleyman telaşla ayaklanır. Şirzat'ı da kaldırır.)

Süleyman: Çabuk gelin. Tavanarasına çıkalım. İnşallah oraya sığarsınız. Yalnız bakın, sadece bugünlük. Yarın sabah erkenden kalkıp gideceksiniz tamam mı?

Şirzat: Eski bi tişörtünüz falan varsa iyi olur. Uyurken çok terlerim de.

Süleyman: Şirzat bey size bi şey sorucam. Yalnız bana doğruyu söyleyin.

Şirzat: Buyrun!

Süleyman: Evimi yakmayacaksınız di mi?

(Şirzat “lütfen, rica ederim” dercesine gülümser. O nasıl bir gülümsemeyse artık. Süleyman gülümsemeye bakakalır. Işık söner.)

6.

Mürvet’in Koroyla Geyik Muhabbetleri

KOROnunBAŞI: Günaydın Mürvet abla!

Mürvet: Ne günaydını be! Saate baksana nerdeyse akşam oldu. Zaman ne çabuk geçiyor.

KOROnunBAŞI: Nerden böyle?

Mürvet: Ulus pazarından. Bi penyeler aldım, bayılırsın.

1.Korist: Ben de bu üstümdekini terkostan aldım. Yıka yıka giy, hiç bi şey olmuyo. Yakalar falan sağlam yani.

KORO: Sus!

1.Korist: Sus!

Mürvet: Süleyman nerde?

KOROnunBAŞI: Az önce çıktı. Kuliste sigara içiyodur.

Mürvet: Bana epik geyik yapma. Evde mi, diil mi, onu soruyorum.

KOROnunBAŞI: Bilmiyorum.

(Tavanarasından kimi sesler gelir.)

Mürvet: Tavanarasında. Hasta bu adam, valla hasta. Günde üç kere tavanarasını kontrol ediyö. Bazen saat kuruyo, gecenin bi yarısı kalkıp don gömlek gidiyo. Hayır, tedbirli olmak iyi bi şey tabii ama, bu kadarı da fazla. Yangın çıkaracak adam bacadan girmez ki. Girse girse kapıdan girer. Kapını kimseye açmazsın olur biter. Sekiz tane kilit taktırdın Emin ustaya, alarm da var, kapa kapını otur aşağı, ne korkuyosun.

1.Korist: Sus!

7.

Tavanarasında Ayı Bağırıyor

(Süleyman ve Şirzat tavanarasında.)

Süleyman: Lütfen ayakkabılarınızı çıkarın Şirzat bey. Aşağıya ses gitmesin. Karım fareden çok korkar da.

(Şirzat ayakkabılarını çıkarır. Tavanarasına yerleşmeye başlar.)

Süleyman: Yalnız anlaştık di mi? Sadece bugünlük.

Şirzat: Hı hı!

Süleyman: Bakın bana doğruyu söyleyin. Kundakçı falan diilsiniz di mi?

(Şirzat gülümser.)

Süleyman: Şşşt!

8.

Koronun Oyuna Serh Koyuşu

(Tavanarasında ışık söner sönmez Koro şarkıya dalar.)

KORO: Yap sat üret al sat kar et
 Kazanç için hep yalan türet
 Böyle buyurdu düzen yersen
 Yemesen de bol bol tüket

 Sus konuşma kavga etme uzlaş
 Dur bulaşma karşı çıkma yavaş
 Böyle semirdi düzen gelirse işine
 Sorma sorgulama düşünme yozlaş

(Süleyman'ın yüksek perdeden horladığı duyulur.)

Süleyman: Horrr! Hırrr!

KOROnunBAŞI: İyi uykular Süleyman abi.

9.

Süleyman Abi Mülteci Kampında İlk Sabah

(Süleyman ve Mürvet oturma odasında kahvaltılarını etmektedirler. Kahvaltılık malzeme için Selam marketin tercih edilmemesi, alışverişin Kadınlar Pazarı'ndan toptan yapılması hayırlı olur. En azından prodüksiyon için.)

Mürvet: Yukardan bi tıkırtı geliyo Süleyman.

Süleyman: Şirzat'tır.

Mürvet: Kim?

Süleyman: Şirzat.

Mürvet: Şirzat kim Süleyman?

Süleyman: Şirzat işte. Güreşçi.

Mürvet: Nasıl güreşçi.

Süleyman: Yağlı. Karamürselli Ayı Şirzat. Boru diil iki altın kemeri var.

Mürvet: Çıldirtma beni Süleyman. Hemen söyle kim bu Şirzat? Bizim evimizde ne işi var? Şirzat'la aranızda ne var Süleyman?

Süleyman: Manyaklaşma Mürvet. Garibanın biri. Sabah kapıya geldi, acıdım haline adamın. Kalacak yeri yokmuş. Bi günlüğüne bize iltica etti işte.

Mürvet: Niye ettiriyosun Süleyman? Burası kırık kalpler klubü mü?

Süleyman: Sıkıysa ettirme. Herif hem yağlı, hem güreşçi diyorum yaa.

Mürvet: Anlamadım.

Süleyman: (apar) Anlarsın (Mürvet'e) Hiç vicdan yok mu sende yaa? Adamı sokakta bıraksaydım da açlıktan ölse miydi yani? Afrika'da her gün kaç kişi

açlıktan ölüyo haberin var mı senin? Nerden olacak, iki satır gaste okumazsın ki. Hepsi bi deri, muhtelif kemik. Sen üç gün oruç tutunca migrenin tutuyo, onlar aylarca bi şey yemiyo. Üstelik hava da gavurun vajinası gibi. Açlıktan gitmesen, beyin kanamasından gidersin.

Mürvet: Demagoji yapma Süleyman. Ay inanmıyorum demagoji lafını kullandım yaa. Ömrümde ilk defaa.

Süleyman: Tamam Mürvet, kes!

Mürvet: Kesmezsem ne olur? Madem her gün gaste okuyosun, ilk sayfadaki yangın haberlerini biliyor olman lazım. Ben gaste okumuyorum ama en azından televizyon seyrediyorum. Her bi boktan haberim var. Adam belki de evimizi yakacak, sen Afrika'daki açlara insani yardım peşindesin. Ne gamsız adamsın be Süleyman.

Süleyman: Evimizi falan yakmayacak. Ne alaka yani şimdi?

Mürvet: Nerden biliyosun yakmayacağını?

Süleyman: Yaktı mı?

Mürvet: Yakmadı. Ama yakabilir. Belki de şu an yakıyodur. Yandık, yandık!

Süleyman: Hemen ortalığı alevlendirme Mürvet. Yakmayacak dedim yaa.

Mürvet: Nerden biliyosun Süleyman? Nerden biliyosun?

Süleyman: Kendisine sordum.

Mürvet: Geçen gün de balıkçıya, balıklar taze mi diye sordun. Akşamına zehirlendik.

Süleyman: Boş konuşma Mürvet. Yangınla bozdun sen. Bu korkuyla yaşanmaz ki canım. Sen yakında benim de kundakçı olduğumdan şüphelenmeye başlarsın.

Mürvet: Bokunu çıkarma Süleyman. Bu Şirzat, bu evden hemen gidecek. Ya ben, ya Şirzat Süleyman.

Süleyman: Gereksiz güven bunalımı yaratma Mürvet. Senin kimseye güvenin kalmamış ki. Sana kalsa herkes potansiyel kıvılcım.

Mürvet: Bağırma bana!

Süleyman: Sana bağırıyorum. Öyle ortaya bağırıyorum. Ortadaki bağırıtıyı sen sahipleniyorsun.

Mürvet: Saçmalama Süleyman. Madem sen göndermiyosun, ben postalarım.

Süleyman: Zarfı büyük tut.

Mürvet: Ay bi de alay ediyo. Ne pişkin adamsın yaa.

Süleyman: İnsan başkalarına biraz güven duymalı. Biraz güven. Birlikte yaşamının kuralıdır bu, anladın mı?

Mürvet: Anladım, tamam. Karnını doyurur, öyle gönderirim. O kadar da vicdansız diiliz heralde.

Süleyman: Zaten kalkar kalkmaz gidecek. Söz verdi. Hadi ben çıkıyorum.

Mürvet: Çık, çık! Cık cık cık!

Süleyman: Çayı açık içiyor.

Mürvet: Efendim?

Süleyman: Demli çay midesine dokunuyormuş.

Mürvet: Hassiktir be Süleyman!

(Süleyman çıkar. Çıkar çıkmaz aklına bi şey geldiği halde geri döner.)

Süleyman: Asıl söyleyeceğim şeyi unutturdun. Şakir gelirse içeri alma.

Mürvet: Beni bu işe karıştırma. Adamı kovan sensin. Zaten Nazan her gün telefon edip ağlıyo. Çok borçları varmış, bi sürü takside girmişler. Daha geçen hafta 84 ekran televizyon almışlar. Hem de Sony. Bak halleri perişan, haberin olsun Süleyman.

Süleyman: Bana ne yaa, ben kredi ve yurtlar kurumu muyum?. Ben iş adamıyım kardeşim. Ortalıkta su yok diye, su mu satmıim. Su yoksa suyu yaratırım ben. Gerekirse eski suyu arıtırım. Taşı sıksam suyunu çıkarırım. Peh! Neymiş efendim, insanların sağlığıyla oynuyormuşum. Su olmasa insan ölür be kafasız herif. Allah sana akıl vermiş, düşünsene.

(Şirzat girer. Üstünde Süleyman'dan aldığı bedenine küçük gelen bir tişört, üzerinde büyük ihtimalle "I love NY" baskısı bulunmakta. Altında eski bir pijama altı, ayaklarında çorap.)

Şirzat: Cümleten günaydın.

Süleyman: Günaydın Şirzat bey. Tanıştırayım, karım Mürvet.

Şirzat: Günaydın Mürvet hanım.

Süleyman: Benim hemen çıkmam lazım. Karımın sizle konuşacakları var. Hadi eyvallah, size kolay gelsin Şirzat bey.

Şirzat: Size de kolay gelsin. Görüşürüz.

Süleyman: (alışkanlıkla) Görüşürüz (farkına vararak) elbet bir gün ...

(Süleyman çıkar. Mürvet Şirzat'ın görünüşünden ürkmüş, hatta şaşırmıştır.)

Şirzat: Akşam bi iki kere tuvalete kalktım. İnşallah rahatsız etmemişimdir. Bende prostat var da.

Mürvet: Rahat ettiniz mi bari?

Şirzat: Tavanarası biraz havasız. Ama ben alışığım. Bütün çocukluğum ahırlarda uyuyarak geçti benim. Babam rahmetli, çobandı.

Mürvet: Bakın Nevzat bey...

Şirzat: Şirzat efendim, Şirzat.

Mürvet: Pardon. Bakın Şirzat bey, ee anlıyorum zor durumdasınız ama...

Şirzat: Tamam Mürvet hanım, tamam. Anladım. Lütfen kendinizi zorlamayın. Ama ben sadaka kabul edecek adam değilim. Ben fakir ama onurlu bi pehlivanım. En iyisi ben gideyim.

Mürvet: Durun canım. Aç açına sokağa çıkılır mı? Kahvaltı edin öyle.

Şirzat: Kabul edemem. Üzülmeysin ben çıkınca çöpleri karıştırır, bi şeyler bulurum.

Mürvet: Hadi, hadi saçmalamayın allahaşkına. Bi yumurta yer misiniz?

Şirzat: İki olsun.

Mürvet: Mervanım!

(Mervanım girer. Mürvet Mervanım birdenbire gelince korkar.)

Mürvet: Ayyy! Ne çabuk geldin ayol?

Mervanım: On dakkadır şuracıkta antre bekliyorum. Mervanım'ı duyunca sahneye dalıyorum. Sen de her akşam korkuyon.

Mürvet: Uzatma Mervanım. İki tane yumurta kaynat.

Mervanım: Nasıl olsun?

Şirzat: Her zamanki gibi. Kaysı. Yalnız başında bekle...

Mervanım: Anladık. Salak deeliz heral. Çay da açık, biliyoz.

Şirzat: Neskafé sütlü. Süt yoksa krema da olur.

Mervanım: Tööbe tööbe.

(Mervanım çıkar.)

Şirzat: Sanki evimde gibiyim. Doğduğumdan beri bu kadar rahat hissetmedim kendimi. Allahım sana şükürler olsun, bu kadar mutluluğu hakedecek ne yaptım ben.

Mürvet: Bakın Şirzat bey, sizi üzmem, ama...

Şirzat: Önemli diil, ben alışığım. Bizim gibilerin hayatı tragedyadır hanfendi. (ağlamaklı) Ben hayatımda hiç tragedyaya seyretmedim biliyor musunuz Mürvet hanım?

Mürvet: Tragedya mı, o da ne? Yeni bi marka mı?

Şirzat: Tragedya. Traged halkının yaşadığı gizemli ülke. Hüznün anavatanı.

Mürvet: Anlıyorum.

Şirzat: Sanmıyorum. Beni anladığınızı hiç sanmıyorum. Siz sadece benden kurtulmak istiyorsunuz. Üstelik haklısınız.

(Şirzat kalkmaya davranır. Bakalım Mürvet nasıl davranır.)

Mürvet: Yok canım. Siz beni yanlış anladınız. Hatta hiç anlamadınız.

Şirzat: Özür dilerim hanfendi. Doğru, anlayışım biraz kıttır. Kafa kafa değil ki, kerestelik meşe.

Mürvet: Rica ederim, rica ederim. Haksızlık ediyorsunuz. Ben sadece...

Şirzat: Lütfen Mürvet hanım, lütfen. Sizin bi suçunuz yok. Benim babam rahmetli, çobandı. Büyük taş, küçük taş, ne bulursa güderdi. Annem rahmetli de taş ocağında, taş taşırdı. Büyük taş, küçük taş, ne bulursa taşırdı. Abim rahmetli de...

Mürvet: Ailede bi tek siz sağ kaldınız galiba.

Şirzat: Annemin başına kaya düştü bi gün, kurtulamadı. Babamı da boğa dürttü. Abimin de kafasına binlik spot düştü. Oracıkta, sahnede can verdi zavallı.

Mürvet: Abiniz oyuncu muydu?

Şirzat: Yok canım. Operada hademeydi. Temizlikçi. Opera yanmadan önce.

Mürvet: Yazık.

Şirzat: N'aparsınız fakirlik. O yüzden okuyamadım zaten.

Mürvet: Üzülmeyin. Ben de lise 1'e kadar okudum zaten. Çocukken hep hostes olmayı hayal ederdim biliyor musunuz?

Şirzat: Hostes mi? Neden?

Mürvet: Bilmem.

Şirzat: Benim hiç hayalim olmadı biliyor musunuz Mürvet hanım.

Mürvet: Durun allahaşkına, ağlatacak mısınız beni? Allahım ne zor şeymiş traged olmak. Sen kimsenin başına verme yarabbi.

Şirzat: Sizin üzülmenize daha fazla dayanmam ben. Gidiyorum.

Mürvet: Nereye?

Şirzat: Sokağa. Ait olduğum yere.

Mürvet: Dünyada olmaz.

Şirzat: Bakın Mürvet abla. Size abla diyebilir miyim?

Mürvet: Tabii. Şirzat.

Şirzat: Bu sizin suçunuz diil. N'aparsınız kader.

Mürvet: Hiç bi yere gidemezsin. Bak daha kahvaltın duruyo. Hem yumurtalarını da yemedin daha. Sonra arkandan ağlar.

Şirzat: Ne kadar iyisiniz.

(Şirzat peynir kalıbının yarısını mideye indirir.)

Mürvet: Nasıl peynir güzel mi? Makro'dan aldım. Halis Ezine.

Şirzat: Kesenize bereket. Biraz tuzlu.

Mürvet: Suya koyarız. Tuzu gider.

Şirzat: Ne kadar düşüncelisiniz. Aydo çok şaşıracak.

Mürvet: Aydo?

Şirzat: Bizim Aydemir. Yabancı diil, mahalleden. Talihsiz Aydo deriz biz ona. Bu masayı görünce, kahvaltıyı bırakıp, kafayı yiyecek hayta.

(Kapı çalar.)

Mürvet: Kim ki bu saatte?

Şirzat: Aydemir'dir. Göreceksin Mürvet abla, hiç bana benzemez. Hayat adamıdır. Öyle benim gibi cahil falan sanma, enteldir ha. Maksim'de garsonluk yaptı, Maksim yanmadan önce tabii. Dansöz Asena'yı bile tanıyo, düşün.

Mürvet: Yanmadan önce mi?

Şirzat: Şef garson...

(Mervanım girer.)

Mürvet: Kimmiş Mervanım?

Mervanım: Adamın biri. Sigortadan geliyomuş. Eve bakmam gerek diyo. Bana bak, Mürvet ablamın sigortaları bi atarsa görürsün dedim. Dinlemiyö.

Mürvet: Allah allah!

Mervanım: Elbisesi de bi acayip. Cumhuriyet balosuna gider gibi giyinmiş. Böyle yakaları parlak, kırmızı bi ceketi var. Boynuna da kocaman bi kelebek konmuş.

Mürvet: Bizim Aydo.

(Işık aniden söner.)

10.

Korodan Korku Üzerine Çirkinleme

KOROnunBAŞI: Eyvah!

KORO: Eyvah!

KORO: Körden de kör eder insanın gözünü korku
Karışır birbirine adamın ödü ve de boku
Uzlaşır titreyerek ah kötü değildir diye
Üstüne sinse de burun yakan o iğrenç koku

İnsan hep iyi şeyler umar vah vah
İş işten geçene kadar eyvah

(Televizyon haber spikerinin sesi duyulur. Spikerin kendi görülmez.)

Spiker: Evet, sayın seyircilerimiz, şimdi de yangının çıktığı eve bağlanıyoruz. Evin önünde arkadaşımız Burhan bizi bekliyor. Evet, Burhan yangın yerinden bize neler aktaracaksın? Son bilgiler nedir?

(Burhan kulağında kulaklık, elinde mikrofon mal gibi bakmaktadır. Merkezden gelen sesi duymamıştır.)

Spiker: Burhan! Burhan beni duyabiliyor musun?

Burhan: Bağlandık mı?

Spiker: Burhan! Burhan, ben Nurhan. Beni duyabiliyor musun?

Burhan: Evet Nurhan, duyuyorum. N'abersin?

Spiker: Şu an canlı yayındayız Burhan. Oradaki son durum nedir? Bize aktarır mısınız?

Burhan: Nurhan, Şu an yangının yandığı evin önündeuyim. Burası adeta yangın yeri gibi. İnanır mısın, her Şey kül olmuş. Görevliler külleri ellerindeki plastik faraşlarla toplamaya çalışıyorlar. Az önce yetkililerden aldığımız bilgiye göre,

yangın evin tavanarasından başlayarak, aşağıya doğru yayılmış ve bütün evi sarmış. Őehirdeki su sıkıntısı dolayısıyla yangın söndürülememiş. Ev halkının yangın sırasında fosur fosur uyudukları, bu yüzden yangından kurtulamadıkları, yerel saatle 11.40 civarında da eşek cennetini boyladıkları haberi bizlere iletildi. Evde kamasutra marka alarm makinesinin ve zontai marka erken yangın uyarı cihazının bulunmadığı, bu yüzden de ne yazık ki bu katliam gibi yangına engel olunamadığı da gelen haberler arasında. Halbuki Nurhan, yaklaşık 1 milyar gibi cüzi bir fiyata bu cihazları almış olsaydı ev sahipleri, en azından canlarını kurtarabileceklerdi. Bu arada Nurhan dün akşam yanan evin, bir sokak arkasında, sanatçı Seren Serengil'in de evi bulunuyor. Az önce kendisiyle röportaj yaptığımız sanatçı, "keşke yangın benim evimde çıksaydı da allah canımı alsaydı" şeklinde bi açıklama yaptı. Biliyorsun Seren geçen hafta evlendiği 12. kocası iş adamı Ayvaz Pekmez'den iki gün önce boşanmış ve boşanır boşanmaz da hemen 78. bunalımına girmişti. Seren bize hayata sıfırdan başlamak istediğini de ilettili. Nurhan, Şu an yanımızda yangına tanık olan bir vatandaŐımız var. Biz hemen kendisine sormak istiyoruz. Efendim olay nasıl meydana geldi?

Görgü Tanığı: Şimdi olay .. in nasıl meydana geldiğini biz görmedik aslında. Biz Şurda, kaavede çay içiyoduk. Benim memleketten bi arkadaş geldi. Onunla bi alacak verecek işimiz vardı. Bööle oturmuş karşılıklı konuşuyoruz. Benim de biraz kafam bozuktu anlıyon mu? Tam konuşurken, bööle güm diye bi ses, arkadan alevler falan. Ulan dedim gittik. Ben evvela dünyayla güneş çarpıştı dedim. Bizim arkadaş deprem oluyo dedi. Ulan dedim angut, depremde hiç ateş olur mu? Depremde bööle sallanma olur. Baktım meğer yangın yanıyomuş. Çayı mayı bıraktık taabi, hemen koŐtuk, baktık yangın yanıyo. Ben dedim siktiret, bu bööle yanar sabaha kadar, dedim. Kaaveye döndük, çaylar imamın abdest suyu gibi olmuş taabi. Bi moralim bozuldu ama.

Burhan: Teşekkür ederim. Nurhan olay yerinden aktaracaklarımız Şimdilik bu kadar. Söz tekrar sende.

Görgü Tanığı: Geçen gün Ümraniye'de de bi yangın gördüm aslında. O daha iyiydi. Onu da anlatıim mi?

(Koro hemen Şarkıya girer.)

KORO: Dünyayı kemiren bir illet umarsızlık
İnsanı yok eden bir zillet duyarsızlık
Bana dokunmayan timsah ah bin yaşasın
Ne zaman bitecek bu sonu yok tutarsızlık

İnsan hep iyi Şeyler umar vah vah
İş işten geçene kadar eyvah

KOROnunBAŞI: Eyvah!

KORO: Eyvah!

11.

Tavanarasında Buram Buram Benzin Kokusu

(Şirzat ve Aydo tavanarasında yoğun bir faaliyet içindedirler. Aydo yakaları parlak siyah kumaştan kırmızı ceketini bir kenara asmış, üzerinde kırmızı yelek, beyaz garson gömleğinin kolları kıvrılmış, boynunda büyük siyah bir papyon, altında paçaları kıvrık bir siyah pantolon. İkisi de ayakkabılarını çıkarmışlar, ayaklarında çoraplar ... Tavanarasına benzin varillerini yerleştirmektedirler. Tiyatro, gibi yapma sanatı olduğundan, aslında varillerin içi boştur ve fakat bu seyirciye söylenmez.)

Aydemir: Yavaş yavrum, yavaş! Bütün evi ayağa kaldırdın. Biraz daha sessiz olamaz mısın?

Şirzat: Bi saattir gıkım çıkmıyor. Sesli olan bu variller. Benim sesim çıktı mı yani?

Aydemir: Kes yavrum, kes. Bi uyanırlarsa görürsün ebeninkini.

Şirzat: Uyanmazlar. Geceleri ikisi de beton. Akşam dört kere sifona asıldım, umurları bile olmadı.

Aydemir: Bizim millette genel bi uyuma durumu var zaten, nedense. Orta Asya'dan gelirken kesin çeçe sineği ısırıldı bizimkileri.

Şirzat: Aydo!

Aydemir: Ne var?

Şirzat: Ya aklına gelir de polis çağırırsa. Hayır, ne de olsa insan, onun da bi aklı vardır di mi?

Aydemir: Vardır. Yani heralde. Yani mutlaka olmalı. Sende bile olduğuna göre.

Şirzat: Ayıp ediyosun ama! Ne aptallığımı gördün ki?

Aydemir: Geçen hafta varillere benzin yerine mangal kömürü doldurduğunu unuttun galiba.

Şirzat: Aman iyi! Bi sene söylersin bunu. N'apiim, benzin kalmamıştı. O da iş görür diye düşündüm. Kömürü varillere doldurmak epey zaman aldı tabii ama.

Aydemir: Hadi işine bak. Çenen genişledi gene.

Şirzat: Ya polis çağırırsa?

Aydemir: Niye çağırısın be yavrum?

Şirzat: Niye çağırmasın?

Aydemir: Kendi de göt altına gider de ondan.

Şirzat: Nası yani?

Aydemir: Baksana adam parayı bulmuş. Mutlaka cezandırılacak bi boku vardır. Sen takma kafanı.

(Tavanarasının kapısı şiddetle yumruklanır.)

Süleyman: Açın! Hemen açın şu kapıyı!

Şirzat: Sıçtık, uyandı!

Aydemir: Şşşt! Uyandırma.

Şirzat: Böylesini ilk defa görüyorum.

(Arada Aydemir telaşlanmadan üstünü başını düzeltir. Ceketini giyer. Şirzat kapıyı açar. Süleyman tavanarasına girer. Aydemir arkada kaldığı için, onu görmez.)

Süleyman: Yeter ama Şirzat bey! Bu işin cılkı çıktı, haberiniz olsun.

Şirzat: Günaydın Süleyman abi. Seni biraz asabi görüyorum. Pek iyi uyuyamadın galiba.

Süleyman: Hiç uyuyamadım. Genç adamdır, kanı kaynıyodur, hadi idare edeyim dedim ama... Bu kadarı da fazla yani.

Şirzat: Pardon Süleyman abi. Bi daha olmaz.

Süleyman: Bi dahası, mi dahası yok kardeşim. Tamam, bitti, son, dı end. Sen hemen evimden gidiyorsun .. uz ..

Şirzat: Ne zaman? Hemen mi? Yani hemen, şimdi diyosun?

Süleyman: Hemen, şimdi diyorum. Bak dedim. Hatta bi replik önce de demiştim.

Şirzat: Neden ama?

Süleyman: Bakın kardeşim. Benim kardeşim, aman, karım sinir hastası...

Şirzat: (keserek) Haa, uçmuşgillerden yani?

Süleyman: Yani! O yüzden sağı solu belli olmaz. Hemen gitmezse polis çağıracaam diyo.

Şirzat: E, bu durumda sen ne diyosun Süleyman abi.

Süleyman: Ben polisten, karakoldan, mahkemeden falan, böyle üniformalı durumlardan korkarım kardeşim. O yüzden efendi gibi çekip git, yoksa ben de karımın saflarına katılmak zorunda kalacağım. Hadi Şirzat'ım, istersen son bi sigara içelim, öyle git ...

Şirzat: Hmm?

Süleyman: Tartışma istemiyorum!

Şirzat: Ben bi şey söylemedim ki. Tek kelime çıkmadı ağzımdan. Çıktı mı Aydemir?

Aydemir: Ben duymadım.

(Süleyman bir anda Aydemir'i fark eder. Çok şaşırır. Hatta bok gibi olur da denilebilir. Aydemir Süleyman'a elini uzatır.)

Aydemir: Meraba! Aydemir!

Süleyman: Bi dakika! Beyleer! Bi dakika! Hoop! Yani çüüş! Beyleer, olmuyo ama. Yani ne oluyo? Yani bu kadarı da fazla oluyo?

Aydemir: Adım Aydemir! Aydemir Ateş.

Süleyman: İnanmıyorum yaa. Nasıl oldu da dün birken, bugün iki oldunuz? İnsan bi sorar yaa.

Aydemir: Ben sana soralım dedim di mi? Adamları rahatsız etmeyelim dedim. Terbiyesiz herif. Kusura bakmayın Süley...

Süleyman: Aklım almıyor. Valla aklım almıyor.

Aydemir: (imalı) Gördün mü?

Şirzat: Böylesini ilk defa görüyorum.

Aydemir: Bu Şirzat size hiç bi şey söylemedi di mi?

Süleyman: Söylese bu kadar dellendir miyim? Salak mıyım ben?

Aydemir: Ondan sonra seni kovdukları zaman şaşırıyorsun. Müstahak sana!

Süleyman: Beyleer, karım sinir hastası diyorum size. İşin kötüsü ben de olmak üzereyim. Hayır, bu kadar da olmaz ki yaa.

Şirzat: Aydo benim arkadaşım da. Mahalleden.

Süleyman: Eee?

Şirzat: Okula da beraber başladık. Ama beraber bitiremedik. Sünneti de beraber olduk. Ne gündü di mi Aydo? Bööle çaat diye kesti pis herif.

Aydemir: Sen benim halamı görünce sünnetçi sanıp kaçmıştın.

Şirzat: N'apıım? Halanın bıyıkları vardı. İlk defa keraneye beraber gittik Süleyman abi, düşün. (Aydemir'den kafakol almaya çalışır) Hey be kanka!

Aydemir: Hışt! Akıllı ol.

Süleyman: Beyler! Beyler!

Şirzat: Yani ha ben, ha o. Ben düşünmüştüm ki...

Aydemir: Ne düşünmüştün? Ne?

Şirzat: Yani düşündüm ki..

Aydemir: Hiç bi şey düşünmedin. Ben senin hiç düşündüğünü görmedim ki. Herkes senin aptallığına katlansın istiyorsun. "Ben buyum, beni böyle kabul edin". Herkes mecbur mu canım? Lütfen kusura bakmayın Süleyman bey.

Süleyman: Ben n'apıcaamı şaşırdım artık yaa. Sabahın köründe tavanarasına geliyorum, şu karşılaştığımı vaziyete bak. İki tane izbandut gibi adam ve bi sürü varil. (birden farkına vararak) Variller! Bunlar ne böyle beyler? Size soruyorum, cevap versenize ya! Bunlar ne?

Şirzat: Varil!

Aydemir: Evet!

Süleyman: Ay deliricem yaa! Nerden geldi bu variller?

Şirzat: Bilmem! Sen biliyo musun Aydo nerden geldiklerini?

Aydemir: Sanırım yurtdışından. İthal malı olmalı. Üstlerinde "made in şurası" falan diye yazması lazım.

Süleyman: Siz benle dalga mı geçiyorsunuz allahaşkına.

Aydemir: Estağfurullah.

Süleyman: Bütün tavanarası varil dolu beyler.

Aydemir: Evet, maalesef öyle.

Süleyman: Daha dün sabaha kadar burası bomboştu.

Şirzat: Bomboş diildi canım. Bi sürü eski püskü şeyle doluydu. Her bi boku buraya tıkmıştınız Süleyman abi.

Süleyman: Mutlaka bi açıklaması olmalı beyler.

Aydemir: Hep bu Şirzat'ın yüzünden. "Tavanarasını ölçtüm, beşe dokuz" dedi. Bi geldim ki, burası yirmi metrekare bile yok. Yanlış ölçmüş salak. E, varillerimi dışarıda bırakamazdım di mi ama Süleyman bey.

(Süleyman varillerden birinin kapağını açıp, koklar. Işık söner. Alt kattaki odanın ışığı yanar.)

12.

Alt Katta Beklenmedik Polis Baskını

(Alt katta Mervanım bir polisi buyur etmektedir.)

Mervanım: Polis olduğunuzdan eminsiniz de mi?

Polis: Belli olmuyo mu?

Mervanım: Valla bilmem. Ne olur ne olmaz. Hayır yani, heç belli olmaz.

Polis: Süleyman beyi çağırır mısın yenge? Hemen karakola dönmem gerek.

Mervanım: Dur! Bekle, çağırıyom. (kendi kendine) Kurtlar Vadisi'ne döndü bu ev de! Tööbe tööbe!

(Alt katın ışığı söner. Tavanarasının ışığı yanar.)

13.

Bak Sen Şu Allahın İşine

(Işık yanar yanmaz Süleyman burnunu soktuğu varilden kafasını kaldırır.)

Süleyman: Benziiin!

(Işığın kısa süren şaşkınlığından sonra ışık söner. Alt kat yanar.)

14.

Alt Katta Tuluat

(Mervanım aklına bi şey gelmişçesine odaya döner.)

Mervanım: Süleyman beye kim geldi diyeyim.

Polis: Şimdi Fuat geldi desen, Fuat kim diye soracak. O yüzden sen en iyisi polis geldi de yenge.

Mervanım: Ne için gelmiştiniz?

Polis: İş için.

Mervanım: Tamam da, hangi konuda görüşseydiniz.

Polis: Belli bi konu yok. Laf lafı açacak diye düşünüyorum.

Mervanım: Olur mu ööle canım? Bööle belli bi konu olması lazım.

Polis: Sende sekreter kompleksi var galiba yenge. Özel bi konu, özel. Lütfen devletle vatandaş arasına girme. Hemen Süleyman beyi görmem lazım.

(Polis üst kata doğru davranır. Mervanım arkasından yetişip önüne geçer. Işık söner, tavanarası yanar.)

15.

Tavanarasında Yusufalama

Süleyman: Bu kokladığım doğru mu beyler! Beyler, huu, kime söylüyorum?

Şirzat: Bize söylüyor.

Aydemir: Biliyorum, sus!

Süleyman: Doğru mu, diyorum size?

Aydemir: Ne doğru mu Süleyman bey?

Süleyman: Bu varillerin içinde ne var? Bana doğruyu söyleyin.

Aydemir: Benzin!

Süleyman: Ay çıldırıcım yaa! Bak kardeşim. Bu iş şakaya gelmez. Tavanarasında benzinin ne işi var yaa! Hepimiz yanarız yaa! Maazallah ben de yanarım, siz de. Burda yanmasanız, cehennemde mutlaka yanarsınız. (koklar) Leş gibi benzin kokuyo allahım yaa. Buyrun koklayın. Koklayın koklayın.

(Aydemir ve Şirzat sırayla koklarlar.)

Süleyman: Benzin değil mi?

Aydemir: Öyle.

Şirzat: Valla öyle. Sanırım 98 oktan, kurşunsuz.

Süleyman: Yaa deli misiniz siz kardeşim? Bütün tavanarası silme benzin dolu.

Şirzat: Silme.

Aydemir: O yüzden biz de tavanarasında sigara içmeyi yasakladık.

Süleyman: Allahım benim suçum ne yarabbim? Nedir bu başıma gelenler?

(Mervanım'ın sesi duyulur.)

Mervanım: Sülüman bey! Sülüman bey!

(Süleyman kapıyı kapatır.)

Süleyman: Bu variller hemen evimden çıkmazsa karıma söylerim polis çağırır. Ne karıma söylicez be, gider ben çağırırım.

Aydemir: Polis çağırırım diyosun?

Süleyman: Evet.

Şirzat: Gördün mü?

(Kapı vurulur.)

Süleyman: Ne var be, ne var?

(Kapıda polis, arkasında Mervanım. Süleyman yusufçuk.)

Polis: Süleyman bey siz misiniz?

Süleyman: Süleyman bey ben miyim?

Polis: Ben de onu soruyorum. Siz misiniz?

Mervanım: Kendini tanımıyo, uyku sersemi fakir. Gerçi uykuya da gerek yok ya...

Süleyman: Evet benim. Siz polis misiniz?

Polis: Günaydın Süleyman bey!

Süleyman: Şu oyunda biri de iyi geceler desin yaa!

Polis: Anlamadım.

Süleyman: Önemli diil memur bey. İsterseniz alt kata inelim, orda konuşalım. Sizi de yorduk hem buraya kadar.

Polis: Gerek yok. Sizi fazla tutmayacağım zaten. Siz de beni tutmazsanız sevinirim. Hemen karakola dönmem gerek. (arkadakilere) Günaydın beyler.

Aydemir: ‘naydın.

Şirzat: ‘naydın.

Süleyman: Mesele nedir memur bey?

Polis: Ufak bi kaza.

Süleyman: Kaza mı? Ne kazası?

Polis: Şakir diye birini tanıyor musunuz? Dün gece “beni sen yaktın” diye bi not bırakıp kendini camdan atmış. Yani karısı ööle söylüyor. Geçen hafta işten çıkarmışsınız.

Süleyman: (cevap bulamaz) Eee!

Polis: Sizi anlıyorum, burası yeri değil tabii. Böyle adamlarınızın yanında... En iyisi siz hemen karakola gelin Süleyman bey. İfadenizi orda alalım. Beş dakika bile sürmez.

Süleyman: Evet, evet.

Polis: İsterseniz beraber çıkalım.

Süleyman: Evet, evet.

Polis: Sizi biraz solgun gördüm Süleyman bey. İyi misiniz?

Süleyman: Evet, evet.

Polis: Karakola pijamayla mı gideceksiniz?

Süleyman: Evet, evet. Yani hayır, hayır. Siz aşağıda bekleyin, ben hemen üstümü giyip geliyorum.

Polis: Peki. Süleyman bey pardon ama bu varillerin içine ne koyuyorsunuz?

Süleyman: Ben mi?

Polis: Merakımı bağışlayın..

Süleyman: (zor durumdan kurtulmak için) .. SU! ..

Polis: Su?

Aydemir: CanSU!

Şirzat: Yaşam kaynağınız!

Aydemir: CanSU!

Şirzat: Doğadan sofranıza!

Aydemir: CanSU!

Şirzat: Sizin de suyunuz bol, ömrünüz uzun olsun.

Aydemir: CanSU!

Şirzat: Su alanlarınız çok olsun!

İksi: Tattararattat CanSU!

(Polis güler. Aşağıya inmeye başlar.)

Süleyman: Ölmüş mü?

Polis: Kim?

Süleyman: Şakir.

(Süleyman polisi takip eder.)

Şirzat: Kahvaltı hazır mı Mervanım?

Mervanım: (kendi kendine) Doymadı herif. Tööbe tööbe.

Şirzat: Aydo yumurta yemez. Kolesterolü var. Ama onunkini de ben yerim.

Mervanım: Kaavaltı maavaltı yok. Karnın açsa git Levent Büfe'den cin biberli tost sööle.

Şirzat: Çok şakacısın Mervanım.

Mervanım: Oyunun başından beri aynı şeyi söylüyom ama mecburum n'apiim. Tööbe tööbe
...

Koronun İlk Perdeyi Kapatışı

KORO:

Anlayana sivrisinek saz
Anlamayana koro bile az
Her şeyin sonu başından belli
Farketmeyen kaz
Farketmeyen kaz

Dandini dandini dastana
Tehlike yanında baksana
Yaşasın dokunmayan yılan bana
Yapma fazla tantana
Yapma fazla tantana

Birinci perde burda biter
Ara verelim artık yeter
Dikkat kahveler sıcaktır aman
Yakıverir ha beyler
Yakıverir ha beyler

1. PERDE BURDA BİTER KULİSTE GEYİK BAŞLAR

17.

Koronun Süleyman'ı Köşeye Sıkıştırması

(Koro şakkadanak neşeli bir şarkıya girer.)

KORO:

Vatandaşa faça düzgün tıraş sinekkaydı
Ayakkaplar boyalı elbise kıravat aynalı
Devir yontma imaj devri yavrum yersen
Önüm arkam sağım solum marka gülüm
Kullanmayan sobe canım alamayan ebe

Nasıl görünüyorsan osun ne olduğunu boşver
Karizmanı sağlam tut çok konuşma yeter
Fazla düşünme geyik yaparsın olur biter
Önüm arkam sağım solum yalan yavrum
Söylemeyen sobe canım inanmayan ebe

KOROnunBAŞI: Şşşt! Geliyor.

(Süleyman koyu renk takım elbise içinde, elde deri çanta, saç baş oldukça düzgün bir halde sahneye girer. Son derece tedirgindir. Nasıl olmasın ki?)

Süleyman: Günaydın Koro! Günaydın Koronunbaşı!

KORO: Günaydın Süleyman abi! Erkencisin?

Süleyman: Eee! Artık yemezler. Bundan sonra girer girmez kafadan çekecem bi iki günaydın. Artık faka basmak yok kardeşim. Uyanık olacaksın.

KOROnunBAŞI: Hayır yani, erkencisin derken, evden çıkışını kastetmiştik biz.

Süleyman: Beni lafa tutmayın kardeşim. Hemen gitmem gerek. Taksii! Taksii!

2.Korist: Boşuna bekleme, burdan geçmez Süleyman abi. Henüz sahneye araba sokamıyoruz. AKM olsaydı belki.

Süleyman: Sen ne komik çocuksun öyle. Dizilerde falan çok iş çıkar sana. Boşuna buralarda sürünme bence.

KOROnunBAŞI: Senin ateşin çıkmış yine Süleyman abi. Sinir sitres hat safhada.

Süleyman: Sana ne?

KOROnunBAŞI: Sadece bi saptama olarak şey yaptım yani...

Süleyman: Saptama kardeşim, saptama! Hep o NTV'den öğreniyorsunuz bu bölücü lafları.

KOROnunBAŞI: Yok abi ne NTV'si. Şov'dan başka kanal seyretmiyoruz biz.

Süleyman: Uzatma yaa, uzatma. Zaten hukuk kapıma dayanmış. Güvenlik güçleri evimin içine kadar girmiş, sen burda car car konuşuyosun.

KORO: Eyvah!

Süleyman: Yok canım durum o kadar da korkutucu diil!

KORO: Eyvah!

Süleyman: Yani sadece ifademi alacaklar.

KORO: Eyvah! Üçüncü kere.

Süleyman: Hemen avukatıma gitmem gerek benim. Çekilin kardeşim yolumdan. Taksiiiiii!

KOROnunBAŞI: Bir yanda polis, bir yanda hapis. Bir yanda goriller, bir yanda içi benzin dolu variller. Bir yanda tuzak, bir yanda korodan manasız uyak.

Süleyman: Saçmalama kardeşim. Ne demek istiyorsun? Hiç bi suçum yok benim. Ben namuslu bi vatandaşım.

KOROnunBAŞI: Yangın Süleyman abi, yangın. Hatırlatmak gibi olmasın ama.

Süleyman: Eee yeter artık be! Burama kadar geldi artık. Bıktım yaa bıktım. Eskiden haftada bir meyhaneye giderdim, oraya bile gidemez oldum be. Hep bu korkuyla yaşanmaz ki kardeşim. Size kalsa herkes kundakçı, herkes yardakçı. Hayata biraz da olumlu tarafından bakın. Biraz iyi niyetli olun abicim, ömür böyle geçmez.

(Süleyman'ın cep telefonu çalar.)

Süleyman: Bi bu eksikti... Efendim Mürvet? Şu an sahnedeyim Mürvet. Koroyla çok mühim bi görüşmem var. Boş konuşuyorlar evet, ona engel olamıyorum. Uzatma Mürvet, ne söyleyeceksen söyle, ve hemen kapsama alanımdan çık. Çok işim var. Cenazeyee? Büyük bi çelenk gönder. Kaç para kaç para Mürvet. Ölünün arkasından cimrilik yapılmaz. Tamam Mürvet, baayy!

(Süleyman telefonu kapatır, özenle cebine yerleştirir.)

Süleyman: Ne diyordum?

2.Korist: Hiiiç! Havadan sudan.

Süleyman: Sudan bahsetme bana, sudan bahsetme. Zaten sudan sebepler yüzünden başıma gelmedik kalmadı. Geceleri uyku uyuyamıyorum kardeşim.

2.Korist: Seen? Uyku uyuyamıyorsun?

Süleyman: Yani uyuyorum da, sürekli tavşan uykusu. Tamam adamların ikisi de delikanlı çocuklar... ama benzin benzindir kardeşim. Yanar manar maazallah.

1.Korist: Benzin yanar di mi Süleyman abi?

Süleyman: Şimdi buna sus diyecem, boşuna replik sarfiyatı olacak.

KOROnunBAŞI: Ama yanarsa görürsün o zaman abi.

Süleyman: Siz de yangına körükle gitmeyin be kardeşim. Hayır insanın aklına olmadık şeyler geliyo. Baştan masanın üstüne çıktım ama kulağım yetişmedi tavana. Sonra kardolaba tırmandım, kulağımı tavana dayadım, bakiim ne halt

ediyorlar diye. Baktım ikisi de senkronize horluyor. Allahım dedim ne huzur verici bir ses. Keşke herkes böyle horlarsa. O zaman ne huzurlu olurdu hayat. Korkulacak bi şey yok kardeşim, ben bütün önlemleri aldım. Öyle olsaydı önce ben atardım onları sokağa, kollarından tuttuğum gibi yallah...

KOROnunBAŞI: Yallah? Seen?

Süleyman: Evet ben. Ne var?

KOROnunBAŞI: Böyle kollarından tutuyorsun? Sokağa atıyorsun?

Süleyman: Ee, kesin be!

KOROnunBAŞI: Korkarım senin içine bi korku girmiş Süleyman abi. Eyvah!

KORO: Eyvah!

Süleyman: İki de bir eyvah deyip durmayın be kardeşim. Beni de kılındırıyorsunuz durup dururken. Ortada fol yok yumurta yok.

1.Korist: Yumurta var Süleyman abi. İki sahnede bir yiyonuz. Hayır canımız çekiyo, bi tarafımız şişiyo yani.

Süleyman: Bu arkadaşta tamamen kapatmak mümkün diil mi?

2.Korist: Yaa sizin de burnunuza bi koku geliyor mu?

Süleyman: Ne kokusu?

2.Korist: Sanki benzin kokuyor gibi.

Süleyman: Yoo ben almıyorum.

2.Korist: Burnu kokuya alışmış duymuyo.

Süleyman: Burnum duymuyo belki ama kulaklarım işitiyo hayvan herif. Dalga geçecek başkasını bulamadın mı? Ben de burda durmuş sizinle geyik yapıyorum. Ben çıktım, ne haliniz varsa görün. Bi daha uzun süre görüşmeyelim.

(Süleyman çıkar.)

KOROnunBAŞI: Nereye Süleyman abi.

Süleyman: Cehennemim dibine.

KOROnunBAŞI: Aman Süleyman abi dikkat. Orası yanıyo!

(Koro şarkıya girer.)

KORO: Felaketten korkmak varken
Değişmekten korkarsa insan
Ne gelebilir ki başına
Yine felaketten başka

Kötülükten korkmak varken
Kaybetmekten korkarsa insan
Ne gelebilir ki başına
Yine kötülükten başka

18.

Süleyman'dan Kontratak

(Aşağıdaki odada Süleyman ve Mürvet hararetli bir konuşma içindedirler.)

Süleyman: Uzatma Mürvet! Bi kere de benim dediğime itiraz etmesen.

Mürvet: Burası emmim ocakbaşı diil Süleyman. Senin sarhoş arkadaşlarını eğlendirecek halim yok benim.

Süleyman: Arkadaşlarım mı? Onlar senin de arkadaşların sayılır Mürvet. İki gündür aynı çatı altında yatıyoruz ve adamları bi yemeğe bile almadık. Ayıp denen bi şey var.

Mürvet: Saçmalama Süleyman, saçmalama ya. Adamları evden postalayacağın yerde, sen mangal yakıp pırzola ikram ediyorsun be.

Süleyman: Öyle deme. Niye köfte diil de pırzola hiç düşündün mü bi kere?

Mürvet: Aman niyeymiş?

Süleyman: Pırzolanın gizli bi mesajı var. Bi kalem pırzola üç kahkahaya bedeldir. Anladın mı?

Mürvet: Off Süleyman! İçimin yağlarını kuruttun.

Süleyman: Her şeyi ince ince düşünürüm ben. Adamları evden kovup kendime düşman mı edeyim yani? Ondan sonra bi kibrit, hadi buyrun cenaze namazına. Bütün ev kül. Oysa gidip adamları yemeğe davet edersem, hele bi de davetimi kabul ederlerse...

Mürvet: Eee?

Süleyman: İşte o zaman dost olduk demektir.

Mürvet: Bu işin boku çıktı Süleyman haberin olsun.

Süleyman: Bi iki şişe de rakı alalım Mürvet, unutmayalım.

Mürvet: Başüstüne! (alaycı) Meze olarak ne düşünürsünüz?

Süleyman: Külbastıya ne dersin?

19.

Tavanarasında Hummalı Çalışmalar

(Tavanarasında Aydemir hummalı bir çalışma içindedir. Elindeki bobine sarılı uzunca bir kabloyu açmaya çalışmaktadır. Bir yandan da günün popüler şarkılarından birini mırıldanmaktadır. Birden kapı vurulur. Kapı vurulma sonucu hafif yaralanır, Süleyman tavanarasına antre yapar.)

Aydemir: Kapı açık.

Süleyman: Kolay gelsin Aydemir bey. Girebilir miyim?

Aydemir: Rica ederim. Burası sizin eviniz.

Süleyman: İyi uyudunuz mu Aydemir bey?

Aydemir: Şu bey'i kaldırsak diyorum artık. Lütfen Aydo deyin.

Süleyman: Nasıl isterseniz Aydo.

Aydemir: Güzel bir gün değil mi? Rüzgar da çok uygun.

Süleyman: Ne için?

Aydemir: Yangının çabuk yayılması için.

Süleyman: (gülerek) Güzel espri. Şirzat dostumuz yok mu?

Aydemir: Biraz talaş almaya gönderdim. İki gündür ekmek elden yumurta gölden yatıp duruyor. Biraz çalışsın, baksanıza domuz gibi oldu.

Süleyman: Yesin yesin, daha genç o. Böyle şeyler gençlikte olur. Talaş ne için?

Aydemir: Ateşin her tarafa dengeli olarak dağılması için. Aslında üstüğü de fena diildir ama çok geç tutuşuyo.

Süleyman: Anlıyorum.

Aydemir: Ne kadar anlayışlı bi insansınız Süleyman bey.

Süleyman: Sülo!

Aydemir: Efendim?

Süleyman: Bey'i kaldıralım. Kısaca Sülo, Aydo.

Aydemir: Anlaştık Sülo.

Süleyman: Keşke herkes birbirine karşı bu kadar anlayışlı olabilse di mi Aydo? Keşke Buş da Saddam'a "hadi çıkar artık şu silahları ortaya Sado" diyebilseydi mesela. Sado; anlıyor musun Aydo? (sahte bir kahkaha)

Aydemir: Sado, tabi tabi.

Süleyman: Bakın Aydo, size bir şey söyleyece...

Aydemir: Yine bizi şutlamaya kalkmayacaksınız di mi Sülo?

Süleyman: Ne münasebet. İki gündür bi banyo bile yapmadınız. Hava çok sıcak terlemişinizdir, bi su dökünmek istersiniz diye düşündüm. Mervanım size temiz havlu çıkardı.

Aydemir: Allah allah ne dağınık herif be.

Süleyman: Anlamadım.

Aydemir: Buralarda bi yerde bi fünüye olacaktı. Görebiliyor musunuz Sülo?

Süleyman: (yerde bi şey bulur) Bu mu?

Aydemir: Hah evet, çok teşekkür ederim. Banyo için endişelenmeyin. Ben alışkınım. Hapisteyken 1 ay yıkanmadığım olurdu.

Süleyman: Hapisteyken mi?

Aydemir: Şirzat size hapisten çıktığımı söylemedi mi?

Süleyman: Yoo!

Aydemir: Yalnızca kendinden bahseder zaten. 6 aydır hapisteydim. İyi halden bıraktılar.

Süleyman: Vah benim kader kurbanım. Kimbilir neler çektiniz?

Aydemir: Bol bol tesbih çektim. Volta atmaktan anam ağladı Sülo. Ama insan hapiste hayatı öğreniyö. Artık böyle göt içi kadar tavanaraları bile cennet gibi geliyo bana.

Süleyman: Kusura bakmayın biraz küçük ama...

Aydemir: Olsun fazla kalıcı diiliz zaten.

Süleyman: Size bi şey sorucam ama beni yanlış anlamayın. Gerçekten benzin mi var bu varillerde?

Aydemir: Bana güvenmiyor musun Sülo?

Süleyman: Estağfurullah.

Aydemir: Ee sabıkalyız tabi. Ne de olsa hapis yattık.

Süleyman: Yok canım, ne alakası var. Bu memlekette hapis yatanlar yalnızca yakalananlar. Bizim şansımız yakalanmamış olmamızda. (sahte bir kahkaha)

20.

Bir Son Dakika Gelişmesi

(Televizyon spikerinin sesi duyulur, her zamanki gibi kendi görülmez.)

Spiker: Sayın seyirciler, şu anda yangından sorumlu devlet bakanı ve başbakan yardımcısı Kumsal Gümüş, son günlerde meydana gelen yangınlarla ilgili bir açıklama yapıyor. Hemen ankara'ya bağlanıyoruz.

Kumsal: Değerli basın mensupları, hükümetimiz bugün yaklaşık yarım saat süren bir toplantıyla son günlerde meydana gelen müessif yangın hadiselerini değerlendirmiş ve alınması gereken tedbirleri münazara etmiştir. Yangın malumunuz üzere, bir yanıcıyla bir yakıcının bir araya gelmesiyle ortaya çıkan ısı ve ışıktan müteşekkil bir tabiat olayıdır. Tabiatıyla, bu olay tarih boyunca insanoğluna faydalar getirdiği kadar, yakıcı etkisiyle çok mühim zararlar da vermiştir. Ne yazık ki bu doğa olayı hiç de doğal olmayan bir şekilde memleketimize de sıçramış, vatandaşlarımızı ciddi bir biçimde tehdit eder hale gelmiştir. Değerli basın mensupları, ülkemizde son günlerde baş gösteren yangın hadiseleri hepimizi derin bir üzüntüye boğmaktadır. İnanın sayın başbakanımız şu anda konutunda salya sümük ağlamaktadır. Çok uğraş vermemize rağmen kendilerini hala susturamadık. Sümüklerini silmek için mendil yetiştiremiyoruz. Kendileri “bırakın beni yangınları gerekirse göz yaşlarımla söndürücem” diye haykırmaktadır. Bu yangınları esefle kınıyoruz, zarar görenlere büyük geçmiş olsun diyoruz, ölenlere allahtan rahmet, kalanlara iyi ki varsınız diyoruz. Kendilerine sabırlar diliyoruz. En yakın zamanda hükümetimizin müşfik eli onlara uzanacaktır. Unutmayın hükümetimizin eli uzundur, evelallah herkesi eller. Değerli basın mensupları, bu yangınları demokrasimize karşı girişilmiş bir kalkışma olarak değerlendiriyoruz. Yangın çıkarmaya niyetli olanlara “sakın kalkışma” diye sesleniyoruz. Zira hükümetimiz ve tüm istihbarat birimlerimiz, yangınları araştırmaktadır. Filhakika, şimdilik şunu söyleyebilirim, bu yangınlar iç ve dış mihrakların eseridir. Zaten şu mihrakları bi bulsak değerli basın mensupları, memleketimiz kesin bir hamle yapacaktır. Dış mihraklara ulaşmamız biraz zaman alabilir ama iç mihraklar nasılsa içerde olduğundan, onları yakalamamız an meselesidir. An, en kısa zaman birimi olduğundan, andan daha evvel yakalamamız takdir edersiniz ki mümkün değildir. Halkımızın tedirgin olmasını gerektirecek bir durum yoktur. Hükümetimiz iş başındadır, herkes yataklarında mışıl mışıl uyuyabilir. Yalnız yine Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığını unutmasınlar, özellikle o dış mihraklara karşı uyanık olsunlar. Herhangi bir mihrakla karşılaştıklarında, karşılaştıklarının bir mihrak olduğunu anlar anlamaz hemen güvenlik birimlerimiz haberdar etsinler. Değerli basın mensupları, açıklamalarım şimdilik bu kadar, hepimize teşekkür ederim.

(Görünmeyen bir muhabirin sorusu duyulur.)

Muhabir: Sayın bakanım, yangınlar dolayısıyla süper lig maçlarının ertelenmesi söz konusu mu?

Kumsal: Ne münasebet. Kıyamet kopsa ertelenmez lig maçları. Gerekirse öteki tarafta devam eder.

2.Muhabir: Sayın bakanım, yangınlara engel olmak için ne gibi önlemler alındı acaba?

Kumsal: Hadi ordan. Acıyı paylaşmıyorsunuz. Haddinizi aşan sorular sormayın. Başka?

1.Muhabir: Sayın bakanım, istifa etmeyi düşünüyor musunuz?

Kumsal: Biz zor durumda görevi bırakıp kaçacak kadar korkak değiliz. Biz bu göreve bir misyonla geldik. Gidersek de ancak bir misyonla gideriz. Ömür biter, misyon bitmez. Teşekkür ederim.

21.

Tavanarasında İşlem Tamam Muhabbet Devam

(Tavanarasında Sülo ve Aydo muhabbeti koyulaştırmışlardır.)

Aydemir: Nerde kaldı bu Şirzat da? Allah vere de araklanmış olmasa.

Süleyman: Araklanmak mı? Kapkaççıların 120 kiloluk bi güreşçi arakladıklarını hiç görmedim doğrusu. (sahte bir kahkaha)

Aydemir: Öyle diil. Araklanmak, yani enselenmek. Yakalanmak. Tutuklanmak. Gözlem altına alınmak.

Süleyman: Ay içime fenalıklar geldi Aydo bey. Lütfen kapatalım bu polisiye mevzuu. Hem talaşla dolaşmak suç mu canım?

Aydemir: Dolaşmak suç diil tabii de, talaşı çalmak suç. Bugünlerde talaş, dolardan bile değerli.

Süleyman: Amaan siktiret canım doları. Dolar çoktan küme düştü. Bugünlerde su bile dolardan değerli.

Aydemir: Suyu olan için öyle.

Süleyman: Üzölmeyin Aydo. Sizde de benzin gani. İŖinize engel olmuyorum di mi?

Aydemir: Engel olmuyorsunuz. Da benim aklım Ŗirzat'a takıldı.

Süleyman: Merak etmeyin canım. Koskoca adam. Bakar başının çaresine.

Aydemir: Bizim gibilerin Sülo, sokakta yürümesi bile suçtur. Bi kere damgayı yemiŖsiz, çıkaramazsın. Zengin çocukları öyle mi ya?

Süleyman: Zengini fakiri hepsi bir be Aydo! Hepimizi allah yarattı. Sonuçta hepimizin gideceği yer aynı değil mi yani?

(Süleyman farkında olmadan bir puro yakar. Bir tane de Aydemir'e uzatır. Aydemir geri çevirir. Süleyman konuşmasını sürdürür.)

Süleyman: Karşılıklı hoşgörü, anlayış ve güvenle her Ŗey çözüür Aydo. Yeter ki birbirimize azıcık güvenelim.

Aydemir: Ne güzel konuşuyorsun Sülo. Başbakan olacak adamsın valla.

Süleyman: (gülerek) Artık sana da uygun bi bakanlık ayarlarız Aydo. Meselaaa... enreji ve tabii kaynaklar bakanlığı. Ŗirzat da orman bakanı olur.

Aydemir: Sana bi Ŗey söyliceim ama yanlış anlama Sülo.

Süleyman: Yok canım rica ederim. Tabii söyle.

Aydemir: Burda puro içmesen iyi olacak sanırım.

(Süleyman puroyu hemen ağzından çıkartır. Uzun süre puroyu ne yapacağını Ŗaşırır.)

Aydemir: Kendi evinde sana yasak koymaya hakkım yok tabii ama ... Ne de olsa benzin bu, ne zaman parlayacağı belli olmaz.

Süleyman: Belli olmaz di mi?

Aydemir: Rice etsem şunun ucunu tutar mısın Sülo?

Süleyman: Bu nedir böyle allahaşkına?

Aydemir: Ateşleme fitili.

Süleyman: Haa?

Aydemir: Ama yerli imalat. Bunların amerikan malı olanları var, göreceksin Sülo.

Süleyman: Hadi ya?

Aydemir: Acayip. On saniye içinde 70 galon benzini ateşleyebiliyo.

Süleyman: Gavur yapıyo tabii abicim. Bizim her şeyimiz dandik.

Aydemir: Ama çok pahalı. Bobini üç yüz seksen dolar artı KaDeVe.

Süleyman: Sen de fiş almayiver canım. Peki n'apıyorsun bu fitille sen?

Aydemir: Fünye bu fitili tetikliyo, fitil de ateşi bütün varillere aynı anda dağıtıyo. Anladın?

Süleyman: (korkulu ve sahte bir gülüş) Ulan çok alem adamsın be Aydo. Aklın fikrin piçliğe çalışıyo. Allahtan şaka kaldıran bi adamım da ... Ama dikkat et herkes kaldırmaz böyle şakaları. Sonra kendini delikte bulursun yine. Ondan sonra asıl tesbihe. (sahte kahkaha)

Aydemir: Böyle şakadan anlayan, senin gibi zeki birini bulmak kolay değil tabii günümüzde.

Süleyman: Öyle öyle. Sokakta dolaşan her üç kişiden ikisinin kafası masif ağaç abicim. İnsanları eğitmezsen olacağı budur.

Aydemir: Ama yangın karşısında herkes eşittir, öyle değil mi Sülo?

Süleyman: (korkuyla) Nasıl yani?

Aydemir: Yangın; ne zeki dinler, ne angut. Yakar.

(Süleyman korkudan küçük dilini yutar. Büyük dil yerinde kalır. Zira büyük dil oyunun sonuna kadar lazımdır.)

Aydemir: Hayrola Sülo, iyi misin? Suratın bembeyaz oldu. Ah tabii, benzin kokusu. Çocukken ben de dayanamazdım benzin kokusuna. Şehirlerarası yolculuklarda otobüs her benzin alışında, mutlaka kusardım. O yüzden annem hep bi poşet bulundururdu yanında. İstersen biraz hava al, iyi gelir.

Süleyman: Sağol Aydo.

Aydemir: Bugün fazla yağlı şeyler yememeye çalış.

Süleyman: Aa, yağlı dedin de aklıma geldi. Pirzola sever misin?

Aydemir: Pirzola mı?

Süleyman: Kalem pirzola. Mangalda.

Aydemir: Patates kızartması da var mı?

Süleyman: Olmaz mı? Yani Mürvet'le düşündük ki .. Hep beraber bi akşam yemeği yesek. Şirzat, sen, ben, Mürvet. Bi iki kadeh de atarız belki. Yani eğer başka bi programınız yoksa.

Aydemir: Bu akşam mı?

Süleyman: Yoksa yarın da olur.

Aydemir: Yarın akşam burda olacağımızı sanmıyorum. Bu gece daha iyi.

Süleyman: Saat yedi buçuk diyelim mi?

Aydemir: Olur. Yalnız rakıyı tekirdağ al. Yeni rakılar ispirto gibi çıkıyo. Adamanın içini yakıyo.

Süleyman: Yeter ki sen iste Aydo. Anlaştık.

(Süleyman elini uzatır. Aydemir uzatılan eli kavrar, sıkar. Işık sönene kadar bu görüntü kalır.)

Aydemir: Anlaştık.

(Işık söner.)

22.

Korodan İki Ters Bi Düz Ezgiler

**KORO: Kötülükler içinde en kötüsü
Sıradanlaşması kötülüğün
Körlükler içinde en kötüsü
Kör olması gören gözün**

**Çing çang çing çang
Çinge çanga çinge çanga
Çocuklar
İtfaiye geliyoor
Söndürmeye geliyor**

**Boşluklar içinde en beteri
Boşalması kafanın içinin
Aldatmalar içinde en beteri
Aldatması kendini kişinin**

**Çing çang çing çang
Çinge çanga çinge çanga
Çocuklar
İtfaiye geliyoor**

Söndürmeye geliyor

**Korkaklıklar içinde en kötüsü
Korkması insanın insandan
Ahmaklıklar içinde en kötüsü
Ahmaklığın ta kendisi yavrum
Ahmaklığın ta kendisi**

**Çing çang çing çang
Çinge çanga çinge çanga
Çocuklar
İtfaiye geliyoor
Söndürmeye geliyor**

23.

Şirzat'ın Yuvaya Geri Dönüşü

(Şirzat bir elinde bir iki siyah poşet, diğer elinde plastik bir kutunun içinde börek tavanarasında Aydemir'le konuşmaktadır.)

Aydemir: Talaşlar nerde yavrum?

Şirzat: Talaş bulamadım. Ama nefis talaş böreği aldım. Yer misin?

Aydemir: Hay senin kafana sıcıim Şirzat.

Şirzat: Sabah kahvaltı edemedik n'apiim. Börekçinin önünden geçerken mis gibi koktu, dayanamadım. Yalnız bu böreğe neden talaş ismini koyduklarını hala anlamış diilim.

Aydemir: Senin kafanın içi kesin talaşla dolu yavrum. Ne bok yiyecez şimdi?

Şirzat: Talaş böreğine ne dersin?

Aydemir: Kes be! Ulan bi işi beceremedin ya!

Şirzat: N'apiim. Devlet geçici olarak talaş üretmeyi, bulundurmayı, satmayı ve dolasıyla çalmayı yasaklamış. Talaş sözcüğünün sözlüklerden çıkması bile gündemdeymiş diyolar.

Aydemir: Eee, n'apıcaaz şimdi?

Şirzat: Merak etme. Ben çaresini düşündüm.

Aydemir: Düşünmek ve sen? Asla biraraya gelmeyecek iki kavram. Türk solunun bile biraraya geleceğine inanırım, ama senin düşüneceğine asla.

Şirzat: Sen dalga geç bakalım. Muhittin abi'den iki torba parça kumaş aldım. Döşemelik. (göstererek) Şu çiçekli olanın güzelliğine bak Aydo. Sen bunu bi de yanarken gör. Bayılırsın.

(Işık söner. Alt kat yanar.)

24.

Süleyman'ın Misafir Telaşı

(Süleyman, Mürvet ve Mervanım malum yemek için telaşlı bir hazırlık içindedirler. Bir yandan sofraya kurulmakta, bir yandan ortalık toparlanmaktadır.)

Mürvet: Nazan yine aradı Süleyman. Ev sahibi sokağa atmış, çoluk çocuk ortada kalmışlar. Nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı şaşırarak diyo.

Süleyman: Gelip burda kalsınlar bari. Çocukların altını da ben değiştiririm artık. İyi bee! Adımız Süleyman ama henüz peygamberlik mertebesine ulaşamadık Mürvet. Bugünlerde bi vahiy gelirse ben Nazan'ı ararım. Tööbe tööbe.

Mürvet: Hiç dilse tazminatın yarısını versin, ben razıyım diyo.

Süleyman: Ama ben razı diilim canım. Tazminat, sigorta, aman ne ilkel şeyler bunlar yaa! Bunlar tarih kitaplarında kaldı artık. Hala ne komünist insanlar var yaa, valla inanamıyorum.

Mürvet: Aman Süleyman, bana ne bağıriyosun. Ben Nazan mıyım? Aç telefonu ne haykıracaksan ona haykır.

Süleyman: Bi daha ararsa söyle avukatımı arasın. Olay yargıya intikal etmiş dersin, olur biter.

(Mervanım masaya janjanlı bir örtü yaymaktadır. Süleyman örtüyü görünce hiddetlenir.)

Süleyman: N'apıyorsun Mervanım?

Mervanım: Baktım masa üşümüş, üzerini örtüverim didim Sülüman bey. Sonra şifayı kapıverir maazallah fakir.

Süleyman: Saçmalama Mervanım.

Mervanım: E, n'apıcam canım, masaya örtü seriveriyom. Sen de yani Sülüman bey. Soruyu apsürt soruyon, cevabımı mantıklı bekliyon.

Süleyman: O örtü olmaz Mervanım. Gösteriş istemez. Yemeğe başbakan gelmiyo. Bizim Şirzat'la Aydo geliyo. Daha sade bi şeyler bul. Şöyle Pazar malı, dertsiz falan ser. Muşamba bile olur.

Mürvet: O kadar da diil Süleyman. Muşambaymış. Sen beni ele güne rezil mi edicen. Valla kızlar bi duyarsa konken hayatım bitti demektir. Bak her şeye katlanırım, ama buna dayanmam Süleyman. Ben rölans çekmeden yaşayamam Süleyman.

Süleyman: Durup dururken trajik durum yaratma Mürvet. Bu akşam lüks tüketime yer yok. Her şey vergi iade kurallarına uygun olacak. Orta halli bir akşam yemeği istiyorum, o kadar. Örtü mörtü istemez. Masa çıplak kalsın.

Mürvet: Hangi yemek takımlarını çıkarayım. 82 parça Kütahya porseleni mi, yoksa 127 parça rus malı olanı mı?

Süleyman: Daha az parçalanmış bi şey yok mu? Şöyle kuponla alınmış arkopal falan da olur.

Mürvet: Banalleşme Süleyman.

Süleyman: Melamin tabak neyinize yetmiyo. Eskiden yemek takımı mı vardı? Hem o kadar takımı n'apıcaz allahaşkına? Milli takım bizim evde kamp yapacak diil ya.

Mürvet: Tamam Mervanım, tamam. Sen Kütahya'yı çıkar, o hiç diilse yerli malı. Bi de geçen gün aldığım çatal bıçak takımını çıkar, tamamdır.

Mervanım: Gümüş olanları mı? Ay onlar çok güseel.

Süleyman: Güzel mi? Hem gümüş diyo, hem güzel diyo be! Ay çıldırıcam yaa! Gümüş mümüz yok kardeşim. O masada paslanmaz çelikten daha lüks bi metal görmek istemiyorum.

(Cep telefonu çalar. Mervanım koyundan telefonu çıkarıp bakar.)

Mervanım: Aluuu! Efendim gakgoşum. Şu an çok mühim bi toplantı yapıyoruz, ben seni soona arıyım mi İdris'im. Masa kurma olayı sitres yarattı, ortalık çok gergin koçum. (sırıtarak ve alçak sesle) Hee, hasta hasta, depiresyonda.

Neyse İdris'im hele şu masayı kuriim, ben sana dönecem. Hadi allaha emanet ol zümrüdüm ankam.

Mürvet: Mervanım, sana zahmet dantelli peçeteleri de çıkarıver.

Süleyman: Dantel istemez, dantel istemez. İnsan ağzını dantele siler mi ya? Kağıt peçete neyinize yetmiyo? Hiç peçete kullanmayan milletler var sizin haberiniz var mı? Peçete neymiş. Zıyanlık. Gerekirse elinin tersini kullanırsın. Kıçını bile yaprakla silenler var bu dünyada.

Mürvet: Tamam Süleyman, tirat atma. Kağıt peçete koyarız olur biter.

Süleyman: Lütfen! Lütfen sınıf ayrımı yaratmayalım. Zaten adamlar gariban, bi de biz gitmeyelim üstlerine. Ben kimsenin üzülmesini istemem.

(Kapı çalar.)

Mervanım: Kapı çalyoo!

Süleyman: Hiçbir kapı kendi kendine çalmaz Mervanım. Kapının dışında mutlaka biri vardır ve kapıyı o biri çalyodur.

Mervanım: Tööbe tööbe. O zaman biri kapıyı çalyo.

Süleyman: O zaman açmak gerek.

Mervanım: O zaman ben gidip açayım.

Mürvet: Ay bayılıcam şimdi. Mervanım git ve kapıyı aç.

(Mervanım çıkar.)

Süleyman: Münasebetsiz biriye açar açmaz kapat.

Mürvet: Bu yemek işi canımı sıktı Süleyman.

Süleyman: Biraz daha sabret karıcım. Son yemek. Yani bu yemek son. Yarın sabah erkenden pılılarını prtılarını toplayıp gidiyorlar. Kafayı bulurlarsa bu gece bile gidebilirler.

Mürvet: İnşallah!

(Mervanım kollarında kocaman bir çelenkle girer. Çelengi zar zor zaptetmektedir. Çelengin üzerinde “Seni Unutmayacağız Süleyman Aabi” yazılı bir bant bulunmaktadır.)

Mervanım: Kapıyı çalan bu çelekmış Sülüman bey.

Süleyman: Ne çelengi be! Çelenk kapı çalar mı?

Mervanım: Valla ben de anlamadım. Kapıyı açtım baktım karşımda bu çelek.

Süleyman: Haydaa!

Mürvet: Salak çiçekçi. Cenazeye göndereceğine, eve göndermiş. Ulan hadi evi cami sandın, minare nerde diye merak etmiyor musun?

Süleyman: Ne diyosun Mürvet?

Mürvet: Şakir'e gönderdiğimiz çelengi yanlışlıkla eve yollamış heralde salak.

Mervanım: Hee, salak.

Süleyman: E, bu üstündeki yazı ne? "Seni Unutmayacağız Süleyman Aabi" Baksana bu çelenk tamamen bana yönelik. Daha ölmeden cenazeme çelenk geliyor be!

Mürvet: Eee, gelmiş artık, öleceksin Süleyman.

(Işık söner.)

25.

Tavanarasında Geriye Sayım

Aydemir: Ateşin var mı?

Şirzat: Burda sigara içme artık. Onu bile düşünemiyorsun yani.

Aydemir: Sigara yakmak için diil, aptal herif. Evi yakmak için.

Şirzat: Haa, öyle! Yok. Sende yok mu?

Aydemir: Yok.

Şirzat: Eee n'apıcaz?

Aydemir: Ondan isteriz.

Şirzat: Kimden?

Aydemir: Süleyman'dan salak. Kimden olacak?

Şirzat: Unutmayalım ama.

26.

Lingo Lingo Şişeler

(Koro kısa soluklu bir şarkıya girer.)

KORO: Ooo lingo lingo şişeler
Rakı da mı aldın edepsiz
Mangal mı yaktın sen bensiz
Çok güzel koktu şerefsiz
Ayyay yayyay ben yandım

(Süleyman elinde birkaç şişe rakı, şalgam suyu, soda gibi muhtelif nevaleyle girer.)

KOROnunBAŞI: Yarasın Süleyman aabi!

Süleyman: Ne isterseniz düşünebilirsiniz hakkımda. Umurumda bile diil!

KOROnunBAŞI: Bi şey demedik ki Süleyman abi!

Süleyman: Bi şey demenize gerek yok. Ben sizin ne puşt olduğunuzu bilmez miyim? Bu seyirciyi de siz azdırıyorsunuz zaten.

KOROnunBAŞI: Estağfurullah Süleyman abi!

Süleyman: (seyirciye dönerek) Burda iki saattir böyle ka ka ka gülüyorsunuz. E sizin tuzunuz kuru tabii. Size diyorum hanfendi. Sanki siz baştan anladınız heriflerin kundakçı olduğunu. Arka sıralarda hala anlamayanlar var. Baksana ööle mal gibi bakıyolar.

1.Korist: Sen ne zaman anladın Süleyman abi?

Süleyman: Ben baştan beri anladım canım. Yani en azından şüphelendim. Ama elinde delil olmadan kimseyi suçlayamazsın değil mi? Siz olsaydınız ne yapardınız yani? Yani ne zaman yapardınız? Yapsanız yapsanız ne kadar yapardınız? Yaa cevap veremiyorsunuz tabii. Orda öyle oturup seyretmek iyi. Kolaysa benim yerime geçin.

2.Korist: Yok biz almayalım.

Süleyman: Benim eve gitmem lazım. Yemek başlamak üzere.

KOROnunBAŞI: Afiyet olsun Süleyman abi. Dikkat et şişede durduğu gibi durmaz.

Süleyman: Hiç bi şey görüldüğü gibi değildir zaten!

KORO: Oooo lingo lingo süleyman
Hiç bi şey olmaz sebepsiz
Aklını kullan dümensiz
Oyun bitti şerefsiz
Ayyay yayyay ben yandım

27.

Son Yemek

(Alt katta Süleyman, Mürvet, Şirzat ve Aydemir sofrada oturmaktadırlar. Yemek bütün hızıyla sürmektedir. Aranan kafalar bulunmuştur. Işık yandığında Süleyman yüksek perdeden kahaahalar atmaktadır.)

Süleyman: (kahkahalar arasında) Üstüğü dedi yaa! Duydun mu Mürvet? Üstüğü diyo. Üstüğü daha iyi yanarmış. Allahım yaa!

Mürvet: Duydum Süleyman? Bunun neresi komik anlamadım.

Süleyman: Sen üstüğü nedir biliyor musun?

Mürvet: Biliyorum.

Süleyman: Kadın milleti işte. Sen ne anlarsın espriden. Şimdi neden meyhaneye kaçtığımı anladınız mı beyler?

Mürvet: Madem öyle, anlat da anlayalım.

Süleyman: Kusura bakmayın arkadaşlar. Bak, Aydo sabah Şirzat'ı talaş almaya yollamış. Şirzat talaş bulamamış, gitmiş döşemelik parça kumaş almış. Aydo o da iş görür ama üstüğü daha iyi yanar diyo. Anladın mı? Üstüğü.

Mürvet: Neresinde gülmek gerekiyo Süleyman?

Süleyman: Çok sıkıcsım Mürvet. Ne zaman arkadaşlarım eve gelse böyle surat yaparsın. Hadi beyler, camiye mi geldik. Ayaklansın da boyunu görelim.

(Herkes kadehini kaldırır, kadehler birbirine toslar.)

Süleyman: Çin çin.

Şirzat: Ömrüne bereket Süleyman abi.

Aydemir: Sağlığına Sülo.

Süleyman: Bak çin çin dedim de aklıma geldi. Çinlinin birinin saati bozulmuş. Bakmış vitrininde saat olan bi dükkan. Hemen girmiş. Dükkancı da bizim Namık Kemal. Demiş "Namıkçım benim saat bozuldu, tamir edebilir misin?"

Şirzat: Çinli Namık Kemal'i tanıyo mu abi?

Süleyman: Tabii canım. Namık Kemal'i kim tanımaz. Neyse. Namık demiş ki, "burası saatçi diil çinli, burası sünnetçi." Çinli şaşırmiş. "E kardeşim o zaman neden vitrine saat koyuyosun." Namık demiş "e ne koycağıtık".

(Süleyman anlattığı fıkraya herkesden çok güler.)

Mürvet: Tavanarasına döşemelik kumaş mı getirdiniz beyler?

Süleyman: Sadece kumaş olsa iyi. Bir sürü varil de var. Üstelik içleri silme benzin dolu. Ulan ne matrak adamlarsınız ya? Valla gülmekten bayılırsın Mürvet. Sabah fitili Aydo'yla beraber ölçtük, inanabiliyor musun? Gül gül kahroldum.

Mürvet: Fitol mi?

Süleyman: Haa! Patlatma fitili.

Mürvet: Biraz ciddi olamaz mısın Süleyman?

Süleyman: Ciddi mi? Hala ciddi olalım diyo ya. Mürvet sen ciddi misin? Şurda eğleniyoruz canım. Hep farklı çevrelere girmek isteyen sen değil miydin? İşte farklı insanlar, farklı yaşam biçimleri, farklı espri anlayışları. Of valla çok eğlendim, ölmeyin siz e mi? Bi tek ateş istemediğiniz kaldı benden. (kahkaha)

Aydemir: Sağlığa.

Şirzat: Mutluluğa.

Süleyman: Eğlenceye.

(Kadehler tekrar tokuşur. Herkes birer yudum rakı alır.)

Süleyman: Lütfen ikram beklemeyin arkadaşlar. Kendi evinizmiş gibi. İsteddiğiniz gibi girişin.

Şirzat: Patlamak üzereyim.

Süleyman: Hadi Şirzat'ım nazlanma. Daha baklava var.

Şirzat: Cevizli mi?

Aydemir: Pirzola çok güzel olmuş yenganım. Elinize sağlık.

Mürvet: Afiyet olsun.

Aydemir: Valla nefis bi sofraya. Bi de masa örtüsü olsaydı. Şöyle beyaz bi örtü.

Süleyman: Mervanım!

Aydemir: Kusura bakmayın. Bizim gibilerin özendiği şeyler bunlar. Mutlu bir aile ortamı. Güzel bir sofraya. Temiz bir masa örtüsü. Gümüş çatal bıçak takımları.

Şirzat: Bi de şöbiyet olsa.

(Mervanım girer.)

Mervanım: Buyur Sülüman bey?

Süleyman: Bu masanın örtüsü nerde? Hemen güzel bi örtü yay şu masaya.

Mervanım: Fesupanallaaah!

Aydemir: Önemli diil. Zahmet etmeyin artık. Biz fazla kalmayacağız zaten.

(Mervanım çıkar.)

Süleyman: Durun canım ne güzel eğleniyoruz.

Aydemir: Bizim koğuştayatan bi arkadaş vardı. Hapishanede bi tek şu rakıyı arıyorum, bi de rakı olsa ömrümün sonuna kadar yatarım burda, derdi.

Mürvet: Hapishane mi?

Aydemir: Evet. Bi süre orada zorunlu bir konaklamam oldu.

Mürvet: Allahım! Neden peki?

Aydemir: Kundakçılıktan.

Süleyman: Sen de şakanın bokunu çıkardın Aydo.

Aydemir: Yo yo, şaka diil. Maksim’de çalışırken, bi akşamüstü eve bir miktar polis geldi. Maksim yandı, sizi tutukluyoruz dediler.

Süleyman: Maksim de yandı ha!

Aydemir: Yaa! Neyse aldılar beni karakola götürdüler. Yaka paça nezarete attılar. İçeri girdiğimde bi de ne göreyim.

Mürvet: Aman artık, n’olur tatsız bi şey olmasın.

Aydemir: Bi baktım karşımda bu, Şirzat.

Süleyman: Şirzat neden orda?

Şirzat: Kundakçılıktan.

Süleyman: Eee, sonra?

Aydemir: Baktım bunun elinde bi sigara. Ööle yakmadan tutuyor. Dedim “n’apıyosun o sigarayla”. “Yaksana” dedim. “Ateşim yok ki, sende var mı” dedi. Bende ateş ne gezer. Düşünebiliyor musun Sülo. Bizi kundakçı diye içeri alıyorlar ve ikimizde de ateş yok.

Süleyman: Eee ne demişler. Ateş olmayan yerden duman tütmez.

Aydemir: Yine de o kadar emin olma Sülo.

Süleyman: Amaaan kapatalım allahaşkıınıza bu alevli konuları. Bak artık özgürsünüz. Hayatın tadını çıkaralım biraz.

Aydemir: Doğru. Hadi yavrum bize bi şarkı patlat da neşemizi bulalım. Şirzat'ın sesi çok güzeldir.

Şirzat: Canım boşver şimdi.

Süleyman: Aaa nazlanma Şirzo, hadi.

Aydemir: Hadi hadi utanma.

Şirzat: Eh peki!

(Şirzat boğazını temizler. Biraz düşünür, şarkıya girer.)

Şirzat: Yaktın yandırdın benii/ Zalim aldattın beni/ Ne dedim de darıldın/ Bir kula sattın benii ...

(Süleyman ve Mürvet huzursuzlanır.)

Aydemir: Bula bula bu şarkıyı mı buldun?

Şirzat: N'apiim aklıma bu geldi. Peki o zaman. Deliyiim gözü kara deliyiim/ Yakarım roma'yı da yakarım...

Aydemir: Değiştir yavrum, değiştir.

(Şirzat havaya girer. Şarkıdan şarkıya geçer.)

Şirzat: Yandım yandım/ Yandım yandım/ Ah ki ne yandım/ Bana yeniden şarkılaaar söyleten kadın...

Mürvet: Ay dayanamıyorum.

(Mürvet süratle odadan çıkar.)

Şirzat: Yandım çavuş yandım seniin eliindeen/ Eliindeen çavuş eliindeen

Süleyman: Arkadaşlar, arkadaşlar lütfen...

Şirzat: Yangını var/ Yangını vaar/ Ben yanıyooruum/ Yetişin a dostlar/ Tutuşuyooruum...

Süleyman: Lütfen kapatalım artık şu yangınlı repertuarı. Daha az hararetli konular yok mu canım.

Aydemir: Münasebetsiz herif. Koskoca müzik tarihinden seçtiğin şarkılara bak. Siz onun kusuruna bakmayın n'olur.

Şirzat: Aklıma başka bi şey gelmedi, n'apiim.

Aydemir: Kafayı buldu.

Süleyman: Hadi birer duble daha içelim.

Aydemir: Bizim artık gitmemiz gerek Sülo. Sizi de epey rahatsız ettik.

Süleyman: Yok canım. Ne rahatsızlığı. Ne güzel konuşuyorduk.

Aydemir: Daha fazla tedirgin olmanızı istemeyiz, di mi Şirzat?

Süleyman: Ne tedirginliği canım?

Aydemir: Ne de olsa kundakçiyız. Di mi Şirzat?

Şirzat: Evet kundakçiyız.

Süleyman: Bırak artık şu kundakçı şakasını Aydo. Karım her an gelebilir.

Aydemir: Sen bize hiç güvenmedin Sülo. Madem bizim kundakçı olduğumuza inanıyorsun, e işte biz de itiraf ediyoruz. Biz harbiden kundakçiyız.

Süleyman: Arkadaşlar lütfen siz kundakçı falan diilsiniz.

Aydemir: Emin misin Sülo?

Süleyman: Kesinlikle.

Aydemir: Peki o zaman biz senin için neyiz Sülo?

Süleyman: Dostlarımsınız.

Aydemir: Yemin et.

Süleyman: Vallahi billahi tillahi.

(Aydemir ve Şirzat birbirlerine bakarlar. Süleyman huzursuz olur.)

Süleyman: Allahım! Bana inanmanız için ne yapayım?

Aydemir: Bize ateş ver. Dostluğumuzun bir nişanesi olarak.

Süleyman: Ne veriim, ne?

Şirzat: Bi çakmak. Ya da bi kutu kibrit de olur.

Süleyman: Ateş diyosunuz?

Aydemir: Bize güvenmiyor musun?

Süleyman: Hayır yani evet. Tabii. Ateş.

Şirzat: Bize güvenmiyor.

(Süleyman ateşi uzatır. Aydemir tam alırken Mürvet girer.)

Süleyman: Sakla.

Aydemir: Biz artık kalkalım. Her şey için çok teşekkürler Mürvet hanım. Sizi de çok yorduk.

Süleyman: Ne güzel oturuyoduk.

Aydemir: Daha yakacak, aman yapacak bir sürü işimiz var.

Mürvet: Eh peki. Siz bilirsiniz.

(Herkes ayaklanır. “Canım”, “dostum” demeler arasında tokalaşmalar, öpüşmeler, sarılmalar. Vedalaşma sonunda Şirzat ve Aydemir çıkarlar.)

Süleyman: Oooh! Bu da bitti.

Mürvet: Sen onlara ne verdin öyle Süleyman?

Süleyman: Ne verdim Mürvet?

Mürvet: Çakmak verdin di mi Süleyman?

Süleyman: Yok canım ne alakası var?

Mürvet: Verdin Süleyman, gördüm.

Süleyman: Eee verdim n’olmuş?

Mürvet: E pes yani Süleyman.

Süleyman: Ah Mürvet ah! Ne kadar safsın be yavrum. Gerçekten kundakçı olsalardı ateşleri olmaz mıydı? Ateşi olmayan bi kundakçı ha? Ah Mürvet’çik ah!

(Işık söner. Koro şarkıya girer.)

28.

Koronun Oyunu Nihayet Bitirisi

KORO: Ateş ne kundakçı kim
Tezgah ne yordakçı kim
Hiç düşündün mü yavrum
Güven ne riyakar kim

Yorma kafanı keyfine bak aman
Ömür kısa yaşamak yaman
Titret çalkala çok çabuk geçiyor zaman

Akıl ne kullanan kim
Olay ne yaratan kim
Hiç düşündün mü canım
Sonuç ne sırtan kim

Yorma kafanı keyfine bak aman
Ömür kısa yaşamak yaman
Titret çalkala çok çabuk geçiyor zaman

KOROnunBAŞI: Süleyman aaabi! Süleyman aaabi!

Süleyman: Ne var be, ne var?

KOROnunBAŞI: Süleyman abi evin yanıyo.

Süleyman: Hassiktiir!

Mantık ne budala kim
Kader ne mahkumu kim
Hiç düşündün mü gülüm
Yangın ne kurbanı kim

Yorma kafanı keyfine bak aman
Ömür kısa yaşamak yaman
Titret çalkala çok çabuk geçiyor zaman

Oyun ne anlayan kim
Yaşam ne oyuncu kim
Hiç düşündün mü yavrum
Tiyatro ne seyirci kim

Yorma kafanı keyfine bak aman
Ömür kısa yaşamak yaman
Titret çalkala çok çabuk geçiyor zaman

Sona geldik ne çabuk geçti zaman
Oyun bitti yaşamak yaman
Salla hoplat çalkala titret amaaan

OYUN BİTER
DIŞARDA YAŞAM BAŞLAR
